NORAKSTS

Lietas Nr. 11310046411
Lietas arhīva Nr. K24-0051-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2014.gada 5.novembrī

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei **Svetlanai Rullei,**
aizstāvei **/pers.Z/**,
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2014.gada 3.-5.novembrī krimināllietu, kurā

/pers. A/, /pers.kods/,

apsūdzēta Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Tiesa konstatēja

/pers. A/, būdama persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, un tā rezultātā cietušajai /pers. B/ nodarīts smags miesas bojājums, cietušajiem /pers. D/ un /pers. E/ nodarīts vidēja smaguma miesas bojājums, cietušajai /pers. F/ nodarīts viegls miesas bojājums ar veselības traucējumu šādos apstākļos:

2011.gada 17.jūnijā ap plkst.15.06 diennakts gaišajā laikā Ogres novada Madlienas pagastā no māju „Strupkāji" puses Madlienas centra virzienā pa grants seguma vietējas nozīmes ceļu ar ātrumu aptuveni 53 km/h (saskaņā ar eksperta atzinumu) /pers. A/ vadīja automobili VW GOLF VARIANT, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kurā atradās pasažieris /pers. D/, kurš sēdēja priekšējā pasažiera sēdvietā un nebija piesprādzējies.

/pers. A/, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnijā izdoto noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 3., 4., 10., 34., 38.5., 112., 113.punkta prasības, izvēlējās ceļa apstākļiem un savām transportlīdzekļa vadītāja iemaņām nepiemērotu braukšanas ātrumu, kā rezultātā pret mājām „Ūsiņas" zaudēja kontroli pār transportlīdzekļa vadību un iebrauca pretējā braukšanas virziena joslā, tādejādi radīja ceļu satiksmei bīstamu situāciju un izraisīja sadursmi ar vieglo automašīnu OPEL CORSA, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kuru pa minēto ceļu pretējā virzienā ar ātrumu aptuveni 78 km/h (saskaņā ar eksperta atzinumu) no Madlienas centra puses māju „Strupkāji" virzienā vadīja /pers. E/ un kurā atradās pasažieri /pers. B/, /pers. F/ un /pers. I/.

Sadursmes rezultātā automašīnas OPEL CORSA pasažiere **/pers. B/** guva šādus miesas bojājumus: politraumu – galvas sasitums ar plēstu brūci labā paura rajonā, ar labās puses deniņu, paura un spārnu kaula lūzumiem, galvas smadzeņu kontūziju (7-8-9 balles), ar smadzeņu tūsku; ķermeņa sasitums ar labās plaušas segmenta kontūziju; kreisās ceļa locītavas rajona sasitums. Iegūtie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā bojājumi, kas bīstami dzīvībai.

Sadursmes rezultātā automašīnas OPEL CORSA pasažiere **/pers. F/** guva šādus miesas bojājumus: galvas sasitums ar sistu brūci pierē un galvas smadzeņu satricinājumu; kreisās pēdas rajona sasitums ar sīkām sistām virspusējām brūcēm un pēdas locītavas saišu sastiepumu. Iegūtie miesas bojājumi pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu, kas ilgst no 7 dienām līdz 21 dienai.

Sadursmes rezultātā automašīnas OPEL CORSA vadītājs **/pers. E/** guva šādus miesas bojājumus: galvas sasitums ar zoda ādas nobrāzumu un sistu brūci apakšlūpas gļotādā un kreisās pēdas sasitums ar 3.pēdas kaula lūzumu. Iegūtie miesas bojājumi pēc sava rakstura, neatkarīgi no ārstēšanās laika, pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem, kā bojājumi, kas pie parastas gaitas izraisa ilgstošu veselības traucējumu.

Sadursmes rezultātā automašīnas VW GOLF VARIANT pasažieris **/pers. D/** guva šādus miesas bojājumus: galvas sasitums ar sistām brūcēm pierē un galvas smadzeņu satricinājumu; multipli ķermeņa sasitumu. Iegūtā galvas smadzeņu trauma izsaukusi vispārēju saslimšanu – pēctraumatisku encefalopātiju ar sekojošu ilgstošu ārstēšanos (2 mēneši), sakarā ar ko iegūtie miesas bojājumi pieskaitāmi vidēji smagumiem miesas bojājumiem, kā bojājumi, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu.

Tādā veidā /pers. A/ **pārkāpa** Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnijā izdoto noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" **3.punkta,** kurš noteic, ka: „Transportlīdzekļu braukšana Latvijā ir noteikta pa ceļa labo pusi."; **4.punkta**, kurš noteic, ka: „Ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības."; **10.punkta**, kurš noteic, ka: „Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus."; **34.punkta**, kurš noteic, ka: „Transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības."; **38.5.apakšpunkta**, kurš noteic, ka: „Transportlīdzekļa vadītājam ir šādi pienākumi: braucot ar mehānisko transportlīdzekli, kura konstrukcijā paredzētas drošības jostas būt piesprādzētam un nevest pasažierus, kuri nav piesprādzējušies (tas attiecas uz visiem pasažieriem, kuru sēdvietas aprīkotas ar drošības jostām)."; **112.punkta**, kurš noteic, ka: „Transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā)."; **113.punkta,** kurš noteic: „Ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai,

neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc." **prasības**.

Šo ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpšana no vadītājas /pers. A/ puses ir cēloniskā sakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā sekām, kas ir cietušajiem /pers. B/, /pers. F/, /pers. E/ un /pers. D/ nodarītie miesas bojājumi.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Tiesas izmeklēšanā **apsūdzētā /pers. A/** sevi par vainīgu **atzina daļēji** viņai izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Izsakot attieksmi par izvirzīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, apsūdzētā /pers. A/ atzina, ka neizvērtēja situāciju, neapstājās savā braukšanas joslā un iebrauca pretējā braukšanas joslā. Apsūdzētā atzina, ka darba brauciena atpakaļceļā no meža nepārliecinājās par to, vai pasažieris ir piesprādzējies. /pers. A/ uzskatīja, ka cēlonis iebraukšanai pretējā joslā bija tas, ka viņai likās, ka pretī braucošā mašīna brauca virsū ar lielu ātrumu. Uz to brīdi apsūdzētā /pers. A/ bija pārliecināta, ka pareizi ir pārkārtoties uz pretējo joslu, lai izvairītos no sadursmes. Apsūdzētā/pers. A/ notikušo ļoti nožēlo.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudīti pierādījumi /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Cietušais/pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 17.02.2014.), ka, nevienam nezinot, no darbavietas 2011.gada 17.jūnijā paņēma automašīnu Opel Corsa, jo piezvanīja /pers. B/ un /pers. F/, kurām bija jānokļūst no Madlienas uz mājām Lauberē. /pers. E/ neatrada citu autovadītāju un nolēma paņemt automašīnu, lai pats brauktu pakaļ meitenēm.

Lauberē pa ceļam uz Madlienu /pers. E/ uzņēma automašīnā /TL marka/.

No Madlienas /pers. E/ vadīja automašīnu pa grunts seguma ceļu vidēji ar 80 km/h, jo nebija apdzīvota vieta. Laika un braukšanas apstākļi cietušā vērtējumā bija labi, saulains laiks, ceļa platums normāls, redzamību nekas netraucēja. /pers. E/ nekas nav zināms par citu personu minēto ceļa īpatnību, kuru vietējie dēvē par „guļošo policistu". Ceļa posmā līdz sadursmei nekādi ceļu satiksmi traucējoši šķēršļi nebija. Apmēram kādus 400 metrus pirms sadursmes /pers. E/ vadītajai automašīnai pretī ceļa taisnā posmā brauca zaļas krāsas Opel automašīna, kuru vadīja pazīstamais /pers. L/.

Automašīnā /pers.B/ sēdēja viņam blakus priekšējā sēdeklī, bet automašīnas aizmugurē labajā pusē atradās /pers. F/ un kreisajā pusē – /pers. I/. Cietušais pats un pasažieri nebija piesprādzējušies, lai gan automašīna bija aprīkota ar drošības jostām.

Cietušais/pers. E/ liecināja, ka ceļa posmā pēc izmainīšanās ar /pers. L/ viņš turpināja vadīt Opel Corsa pa savu braukšanas joslu tuvāk iedomātajai viduslīnijai, kad lēzenā līkumā, kas vērsts pa labi, aptuveni 200 metru attālumā pamanīja pretī braucošo zaļas krāsas automašīnu Volkswagen, kura braukusi pa /pers. E/ braukšanas joslu. Attiecībā pret līkumu pretī braucošo mašīnu /pers. E/ ieraudzīja apmēram līkuma vidū. /pers. E/ uzsāka strauju bremzēšanu, strauji pietuvojoties ceļa labajai malai, taču no sadursmes ar zaļo Volkswagen izvairīties neizdevās un tā notika /pers. E/ braukšanas joslā.

/pers. E/ liecināja, ka viss notika ļoti ātri, tāpēc nevar pateikt, vai īsi pirms sadursmes Volkswagen bremzēja un veica kādus manevrus.

Par savām iespējām izvairīties no sadursmes, /pers. E/ liecināja, ka iebraukt grāvī nevēlējās. Līkumam labajā pusē atradās mājas norāde, kura piestiprināta pie koka, kurš atrādās guļus stāvoklī ar zariem, vērstiem uz Madlienas pusi. /pers. E/ ieskatā, iebraucot kokos, zari ietriektos automašīnas salonā. Līkuma pārredzamību uz priekšu varēja traucēt nenopļautā grāvmala. Kreisajā pusē gar ceļu ir egļu audze.

Automašīnas sadūrās ar automašīnu priekšējiem kreisajiem stūriem. Cietušais liecināja, ka pēc avārijas nebija zaudējis samaņu, bet bija šoka stāvoklī. Pēc sadursmes /pers. E/ sniedza pirmo palīdzību cietušajiem, starp kuriem visvairāk cietusi bija /pers. B/. Tiesai cietušais liecināja, ka no automašīnas Opel Corsa izvilka abas cietušās meitenes, no kurām /pers. B/ bija bezsamaņā. No otras sadursmē iesaistītās automašīnas bija pārsista piere /pers. D/, kurš pats bija izkļuvis no mašīnas. /pers. E/ kopā ar /pers. A/ pārsēja pieri, lai mazinātu asiņošanu.

Ātrā medicīniskā palīdzība atbrauca apmēram 20 minūšu laikā, pēc tam atbrauca policija, kā arī notikuma vietā bija pietiekami daudz cilvēku, no kuriem cietušais pazina /pers. AS/, /pers. S/, /pers. L/. Cietušais liecināja, ka notikuma vietā ieradās divi policijas darbinieki un pēc brīža ieradās „busiņš", kurā bija vēl divi vai trīs policijas darbinieki.

Notikuma vietā pēc ceļu satiksmes negadījuma /pers. A/ teica, ka /pers. E/ esot ātri braucis un pa ceļa kreiso pusi, tāpēc /pers. A/ domājusi, ka viņa brauks pa /pers. E/ joslu, bet cietušais – pa /pers. A/ joslu un, braucot pretējās joslās, samainīsies.

Iztiesāšanā /pers. E/ kategoriski apgalvoja, ka ceļa kreisajā joslā jeb pretējā joslā nevienā brīdi nebija iebraucis.

Cietušais liecināja, ka viņš un /pers. A/ piedalījās visos policistu veiktajos mērījumos, atbildēja uz policistu jautājumiem un „busiņā" abi sniedza liecības, /pers. E/ parakstīja nopratināšanas protokolu un uz to brīdi, kad bija šoka stāvoklī, nekādu iebildumu par protokolu nebija. Skatoties no malas, /pers. E/ ieskatā varēja redzēt, ka /pers. A/ ir šoka stāvoklī. Liecību sniegšanas laikā /pers. A/ vairākkārt runājusi par /pers. E/ ātro braukšanu.

Cietušais /pers. E/ tiesai liecināja, ka notikuma vietā iebildumi vai kādi lūgumi policistiem veikt vēl kādus mērījumus ne viņam, ne /pers. A/ nebija.

/pers. E/ iepriekš nebija braucis ar automašīnu Opel Corsa, jo gatavojās autokrosa sacensībām. Automašīna piederēja /pers. I/ brālim /pers. T/, kurš to bija atvedis uz remontu 2011.gada 17.jūnija rītā un bez kura atļaujas to paņēma.

Ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzekļa vadīšanas tiesību /pers. E/ nebija, jo tādas nebija noteiktajā kārtībā iegūtas. /pers. E/ tiesai liecināja, ka par šo transportlīdzekļa vadīšanu bez tiesībām tika sodīts ar naudas sodu 200 vai 250 lati.

Par savām braukšanas iemaņām cietušais liecināja, ka gājis autovadītāja kursos, bet tiesības vēl nebija ieguvis, jo nebija nokārtoti eksāmeni autoskolā. /pers. E/ liecināja, ka viņam bija trīs gadu autokrosu pieredze, piedalījies dažāda mēroga sacensībās ar samērā labiem rezultātiem. Uz lietas iztiesāšanas laiku cietušajam nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību.

Iztiesāšanā cietušais liecināja, ka ceļā uz Madlienu ir vēl viens līkums aptuveni 500 metri tālāk no notikuma vietas. Ceļa līkums ir aptuveni 55 grādu leņķī. Tajā līkumā ceļš esot pareizā virāžā, automašīnu strauji nenesa ārā no līkuma. /pers. E/ ieskatā līkumam ir jābūt 90 grādu leņķī, lai līkumu uzskatītu par grūti izbraucamu. /pers. E/ apgalvoja, ka 90 grādu līkumu var izbraukt ar ātrumu 70 km/h bez sānslīdes, bez iebraukšanas pretējā joslā.

Notikuma dienā /pers. E/ brauca tikai šo vienu reizi no Lauberes pagasta „/Nosaukums/" līdz Madlienai, kas ir aptuveni 10 km, pēc meitenēm, un atpakaļ, kad notika sadursme. Cietušā vērtējumā brauciens pēc meitenēm, /pers. I/ ieiešana veikalā pēc bulciņām un atpakaļceļš līdz sadursmei aizņēma apmēram 15 minūtes.

Automašīnai izpūtējs ir paskaļš sportiska toņa izpūtējs, kurš no tehniskā viedokļa atbilda skaļuma parametriem. Pēc ziemas bija izieta tehniskā skate ar šo pašu izpūtēju, kuram skaņa pieļaujama līdz 100 decibeliem.

Pirmstiesas procesā pieteikto kaitējuma kompensāciju Ls 8 apmērā /pers. E/ atsauca pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas.

Cietusī/pers. B/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 17.02.2014.), ka apsūdzēto /pers. A/ agrāk nav pazinusi. /pers. E/ ir draugs, savstarpēji labas attiecības. /pers. F/ ir draudzene un bijusī klasesbiedrene, draudzīgas un labas attiecības. /pers. D/ nav pazīstams.

/pers. B/ liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā ar /pers. F/ bija Madlienā. Nebija, kas atbrauc pakaļ uz Madlienu, un cietusī piezvanīja /pers. E/, kurš atbrauca ar vieglo automašīnu sarkanā krāsā, kuras modeli cietusī nevar nosaukt. Automašīnā bija arī /pers. I/.

Par notikumu kā tādu cietusī nevar liecināt. /pers. B/ liecināja, ka atceras tikai iesēšanos automašīnā blakus /pers. E/, bet pēc tam vairs neko neatceras. Kad cietusī bija nogulējusi slimnīcas intensīvajā palātā kādu nedēļu, parādījās atmiņas par šo atrašanos Madlienā un nepieciešamību nokļūt Lauberē, bet brauciena mērķi neatceras, pati dzīvo netālu no Lauberes.

Cietusī nevar izskaidrot, kāpēc nepiesprādzējās, iesēžoties automašīnā, kuru vadīja /pers. E/. /pers. B/ liecināja, ka uz notikuma laiku 2011.gada 17.jūnijā ar /pers. V/ bija pāris, tagad ir tikai parasti draugi. Cietusī zināja, ka /pers. E/ nav transportlīdzekļa tiesības. /pers. B/ uzticējās viņam, jo zinājusi, kā /pers. E/ brauc.

Cietusī/pers. B/ tiesai liecināja par avārijā iegūto traumu sekām. Viņa apmeklē osteopātu, jo sāp mugura, kā arī sāp galva, celis un roka. Pēc negadījuma bija jāapmeklē arī acu ārsts, jo redze palikusi sliktāka.

Vēl par traumu sekām cietusī /pers. B/ liecināja, ka 12.klasē nevarēja piedalīties nevienā aktivitātē: sporta nodarbībās, tautas dejās. Šobrīd jāiet pie fizioterapeita uz ārstnieciskām masāžām, rentgenu, jo nomainīja ģimenes ārstu. Jāiet uz baseinu, lai mugura nesāpētu. Roka, mugura, ceļi sāp visu laiku. Roku, celi sasita avārijā. Mugura, iespējams, sāp arī no avārijas. Galva arī sāp pēc avārijas, bet tagad ne tik bieži. Šo trīs gadu laikā veselība ir uzlabojusies. Pēc ārsta teiktā, mugura var sāpēt visu mūžu, jo tā bija smaga trauma. Galva arī var sāpēt ļoti ilgi.

/pers. B/ tiesai liecināja, ka joprojām nevar piedalīties sportiskās aktivitātēs, jo sāp mugura. Savukārt, ja ilgi skrien, tad spiež galvu. Līdz negadījumam cietusī bija aktīva, gāja sportot un dejoja tautas dejas, dziedāja korī. Pēc avārijas vairs nevarēja padziedāt korī, jo bija augsts spiediens un redze palikusi sliktāka.

/pers. B/ pieteica kaitējuma kompensāciju 5500 Ls jeb 7825,79 apmērā, uzskatot, ka no apdrošinātāja saņemtā atlīdzība no šīs summas nav atskaitāma, jo esot pārāk daudz cietusi. No apdrošinātāja /pers. B/ saņēmusi nemateriālo zaudējumu atlīdzību 400 Ls apmērā un materiālo zaudējumu atlīdzību kopā 120 Ls.

Cietusī /pers.F/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 17.02.2014.), ka apsūdzēto /pers. A/ un cietušo /pers. D/ nepazīst. /pers. B/ ir draudzene, kuras puisis bija /pers. E/, savstarpēji draudzīgas attiecības.

/pers. F/ liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā bija Madlienā kopā ar /pers. B/. Apmēram dienas vidū abām vajadzēja tikt uz Lauberi. /pers.B/ piezvanīja /pers. E/, kurš atbrauca pakaļ. Vēl automašīnā atradās /pers. I/, kurš palaida /pers.B/priekšā apsēsties, bet /pers. F/ un /pers. I/ iekāpa automašīnas aizmugurē. Kad iekāpa automašīnā, cietusī /pers. F/ nepiesprādzējās un neievēroja, vai pārējie piesprādzējās. Uz Lauberi brauca pa zemes ceļu. /pers. F/ neskatījās spidometrā un nepievērsa īpašu uzmanību ceļam, jo bija parasts brauciens un nebija tāda sajūta, ka ātri brauktu. Cietušajai ir zināms, ka /pers. E/ aizraujas ar autokrosa lietām.

Cietusī /pers. F/ ieraudzīja, skatoties starp priekšējiem sēdekļiem un priekšējo stiklu, ka ceļa līkumā pretī brauc vieglā automašīna zaļā krāsā, bet tās braukšanas joslu pateikt nevar, jo tas bija viens acumirklis. Zaļo automašīnu ieraudzīja, kad /pers. I/ bija to ieraudzījis un nolamājies.

Pirms ieraudzīja zaļas krāsas automašīnu, /pers. E/ vadītā automašīna brauca pa savu joslu, bet tuvāk ceļa vidum. Cietusī nepievērsa tik lielu uzmanību ceļam, tomēr domā, ka /pers. E/ nebūtu iebraucis pretējā braukšanas joslā.

Turpmāko cietusī neatceras, jo viņa bija zaudējusi samaņu, līdz brīdim, kad ātrās palīdzības mediķi sniedza palīdzību.

Cietusī /pers. F/ pie apdrošinātāja nav vērsusies un uzturēja pirmstiesas procesā pieteikto kaitējuma kompensāciju 47,52 Ls jeb 67,61 EUR par ārstēšanās izdevumiem un 200 Ls jeb 284,57 EUR par sāpēm un ciešanām, t.i., morālo kaitējumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā nolasītas cietušās (tobrīd nepilngadīgās) /pers. F/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 19.08.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 52.-53.lapa).

Pirmstiesas procesā cietusī /pers. F/ liecinājusi, ka 2011.gada 17.jūnijā cieta ceļu satiksmes negadījumā Ogres novada Madlienas pagastā, kur notika sadursme starp divām automašīnām, kā rezultātā tika nodarīti miesas bojājumi. Cietusī uzskata, ka viņai negadījumā radīts fizisks un morāls kaitējums sāpju, fizisku ciešanu, pārdzīvojumu veidā, /pers. F/ lūdza atzīt viņu par cietušo šajā kriminālprocesā.

Pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās kopumā fiksēti analogi fakti par notikuma dienu pēc būtības.

Detalizētāk 19.08.2011. protokolā fiksēts, ka /pers. E/ atbrauca pakaļ abām meitenēm kopā ar /pers. I/ ap pulksten trijiem pēcpusdienā ar sarkanas krāsas automašīnu Opel Corsa, kuras piederība /pers. F/ nebija zināma.

/pers. F/ pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās fiksēts, ka automašīnu Opel Corsa vadīja/pers.E/, viņam blakus sēdēja/pers.B/, cietusī sēdēja automašīnas aizmugurējā sēdeklī aiz /pers.B/, bet /pers.I/ – aiz /pers.E/. Pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās fiksēts, ka /pers. F/ nebija piesprādzējusies, un, viņasprāt, arī pārējie nebija piesprādzējušies ar drošības jostām.

19.08.2011. protokolā fiksēts, ka brauciena laikā /pers. F/ skatījās uz priekšu, vērojot situāciju pa priekšējo vējstiklu, automašīnas Opel Corsa gaitā nekādus traucējumus cietusī nemanīja, tā „neraustījās", nebija nekādu trokšņu. Automašīna brauca pa ceļa posmu ārpus apdzīvotas vietas.

Cietušās /pers. F/ pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās fiksēts, ka, vadoties pēc izjūtām, jo spidometrā neskatījās, /pers.E/ vadīja mašīnu ar ātrumu ap 70 līdz 80 km/h. Cietušajai kā automašīnas pasažierei nelikās, ka brauca ātri, pārgalvīgi, nebija vajadzības vai vēlmes aizrādīt /pers.E/ par vadīšanas stilu, ātrumu.

19.08.2011. protokolā fiksēts, ka, tuvojoties notikuma vietai – pa labi vērstam ceļa līkumam, /pers.E/ bija izvietojis mašīnu savas braukšanas joslas domājamos ietvaros, nedaudz tuvāk ceļa vidus līnijai, pa pretējo joslu /pers.E/ nebrauca.

Pirmstiesas procesā /pers. F/ liecināja, ka automašīna Opel Corsa atradās līkumā, to izbraucot, kad cietusī pamanīja, ka pretī brauc zaļas krāsas vieglā automašīna. Zaļā automašīna virzījās pretī pa automašīnas Opel Corsa joslu, un cietušajai šķita, ka attālums abu automašīnu starpā varēja būt kādi 20 metri vai pat mazāk.

19.08.2011. protokolā fiksēts, ka cietusī nevar liecināt par /pers.E/ darbībām pirms sadursmes, jo viss noritēja ļoti ātri. Kad /pers. F/ pamanīja pretī braucošo zaļo mašīnu, tūdaļ sekoja trieciens, pēc kura cietusī zaudēja samaņu. /pers. F/ atguvās pēc notikušā, kad cietušajai nezināmā veidā jau atradās ārpus automašīnas un gulēja zālājā iepretim mašīnas labajam sānam, tobrīd bija atbraukuši mediķi.

Cietušās /pers. F/ 19.08.2011. nopratināšanas protokolā fiksēts, ka negadījuma rezultātā bija satraumēta kreisā kāja (izjuta stipras sāpes), bija sagriezusies ar stikliem, bija grieztas brūces abās plaukstās, kreisās pēdas virspusē, bija guvusi plēstu brūci pieres labajā pusē. Rēta uz pieres joprojām ir saglabājusies un šis apstāklis rada cietušajai dziļus pārdzīvojumus.

Pirmstiesas procesā /pers. F/ bija zināms, ka zaļo mašīnu vadīja sieviete, bet cietusī nav runājusi ar šo sievieti.

Pirmstiesas procesā sniegtajās /pers. F/ liecībās fiksēts /pers. E/ atstāsts par sadursmi, ka, ieraugot pretī braucošo mašīnu, viņš spiedās tuvāk labajā pusē esošajam laukam, t.i., grieza stūri pa labi, bet tajā pašā virzienā braukusi arī zaļās automašīnas vadītāja, kura pēc notikuma teikusi savas domas, ka automašīna Opel pabrauks tai garām pa labo pusi.

19.08.2011. protokolā fiksēts, ka medicīnisko palīdzību /pers. F/ saņēma klīnikā „Gaiļezers", kā arī pie ģimenes ārsta, kas izņēma šuves. Cietušajai ir radušies materiāla rakstura zaudējumi, kas ir izdevumi par medikamentiem, kuri bija jālieto smadzeņu satracinājuma dēļ, kā arī rētas ārstēšanā, un ceļa izdevumi uz policiju un atpakaļ.

Iztiesāšanā lieciniece /pers. F/ apstiprināja savas pirmstiesas procesā sniegtās liecības, jo tās varēja būt precīzākas.

Cietušais/pers.D/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 17.02.2014.), ka apsūdzēto /pers. A/ pazīst, savstarpēji lietišķas darba attiecības, jo /pers. D/ ir Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors, bet /pers. A/ darba specifika ir saistīta ar Latvijas Valsts mežiem jautājumos par patvaļīgu koku ciršanu. Pārējie cietušie nav zināmi.

Cietušais/pers.D/ liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā kopā ar /pers. A/ brauca pēc paveiktās meža apskates no Lauberes puses virzienā uz

Madlienu pa grants zemes ceļu. Automašīnu vadīja /pers. A/, bet /pers. D/ sēdēja kā pasažieris blakus vadītājai. Cietušais /pers. D/ neatceras, bet pieļauj, ka nebija piesprādzējies. Tajā dienā cietušais bija ģērbies dienesta formā.

/pers. A/ brauca apmēram ar 60-70 km/h un pārsvarā pa ceļa labo malu, bet tajā brīdī, kad brauca uz Madlienas pusi, vairāk pa ceļa vidu. Kad cietušais pamanīja pretī braucošo sarkanas krāsas automašīnu, kura brauca samērā lielā ātrumā no līkuma ārā, /pers. A/ piebremzēja un pagrieza stūri pa labi. Brīdī, kad /pers. A/ izdarīja šo manevru, attālums starp automašīnām varēja būt aptuveni kādi 300 metri, otras automašīnas vadītājs iebrauca /pers. A/ braukšanas joslā, izbraucot no līkuma jau taisnajā ceļa posmā. Iztiesāšanā cietušais liecināja, ka tajā brīdī saprata par sadursmes neizbēgamību. /pers. D/ pamanīja /pers. A/ uztraukumu, viņai drebēja rokas, cietušajām bija sajūta, ka /pers. A/ nezina kā rīkoties tālāk.

Kas notika tālāk satuvināšanās brīdī, cietušais /pers. D/ neatceras, jo atceras tikai to, ka sarkanā automašīna izbrauca pretī no Madlienas puses ceļa līkuma un atradās viņu ceļa pusē, ka automašīnas saskārās un pēc tam viņš zaudēja samaņu.

Kad cietušais /pers. D/ atguva samaņu, konstatēja asiņošanu galvas rajonā, izkāpa no mašīnas, reiba galva, jutās slikti un apgūlās ceļa malā. Pie /pers.D/ vismaz divas reizes pienāca pretim braucošās automašīnas vadītājs, kurš izteica vēlmi sarunāt, ka cita persona vadījusi automašīnu. /pers. D/ nav zināmi šādas vēlmes iemesli. Notikuma vietā cietušais /pers. D/ arī dzirdēja, ka pretī braucošās automašīnas vadītājs mēģināja ar kādu sarunāt, bet tā persona nepiekrita uzņemties cita vainu.

Notikuma vietā ieradās ātrā palīdzība, kurai pats, iespējams, šoka stāvoklī piezvanīja. Kā notika ceļu satiksmes negadījuma fiksēšana, cietušais nezina, jo tika nogādāts slimnīcā.

Iztiesāšan ā /pers. D/ liecināja, ka notikuma vietā bija sieviete, kura varēja būt kādas tuvējās mājas iedzīvotāja, kura /pers. D/ palika nenoskaidrota, izteica tādu viedokli, ka šī sarkanas krāsas automašīna, iespējams, jau iepriekš vairākas reizes ir ātri braukusi šurpu turpu pa to ceļa posmu.

Cietušais /pers. D/ liecināja, ka viņa skatījumā ceļa līkums, kur notika avārija, bija straujš, jo sarkanā automašīna, to izbraucot, iebrauca /pers. A/ braukšanas joslā.

/pers. D/ izjūt joprojām avārijā iegūto traumu sekas, jo saglabājušies galvas reiboņi, slikta dūša, muguras sāpes un sāpes sprandā.

Cietušais/pers.D/ bija pieteicis pirmstiesas procesā kaitējuma kompensāciju par materiālajiem zaudējumiem 676 Ls, kuri saistīti ar ārstēšanos, un par morālo aizskārumu 300 Ls. Ņemot vērā apdrošinātāja izmaksātās atlīdzības, /pers. D/ uzskatīja, ka kaitējums ir atlīdzināts un atsauca pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Liecinieks/pers. I/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 17.02.2014.), ka apsūdzēto /pers. A/ nepazīst, bet iepriekš redzēta Lauberē. Cietušo/pers. E/ pazīst kā draugu, ar kuru labas attiecības. Savukārt /pers.B/ un /pers. F/ pazīstamas kā skolasbiedrenes, savstarpēji neitrālas attiecības. Cietušo/pers.D/ nepazīst.

Liecinieks/pers. I/ liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā no rīta ar /pers. E/ skrūvēja sporta automašīnu. Pēc tam /pers. I/ devās uz mājām pusdienās, bet vēlāk uz veikalu, kur ieraudzīja sava brāļa automašīnu Opel Corsa sarkanā krāsā, kurai pie stūres bija /pers. E/.

/pers. I/ uzzināja no /pers.E/, ka viņš apmainīja eļļu brāļa automašīnai un brauks uz Madlienu pēc divām meitenēm. Liecinieks /pers. I/ izteica vēlmi braukt līdzi.

Par lietā iesaistīto personu izvietojumu Opel Corsa salonā atceļā no Madlienas liecinieks sniedza analogas liecības kā /pers. E/, /pers. B/ un /pers. F/.

/pers. I/ liecināja tiesai, ka nebija piesprādzējies un šo rīcību nevar izskaidrot.

No Madlienas brauca pa zemes ceļu virzienā Madliena–Laubere. /pers. I/ zināja, ka /pers. E/ gāja autovadītāja kursos, bet, neesot zinājis, ka vadīšanas tiesības tomēr nav iegūtas, par ko nav jautājis, pirms iesēdās /pers. E/ vadītajā automašīnā.

2011.gada 17.jūnijā /pers. I/ nebija autovadītāja tiesību un tobrīd bija 16 vai 17 gadi.

Iztiesāšanā liecinieks /pers. I/ liecināja, ka /pers. E/ braukšanas stils bija pārliecinošs, vienmērīgs, bez liekas izrādīšanās un gāzēšanas. Spidometru no aizmugurējā sēdekļa ir gandrīz neiespējami saskatīt. Skatoties uz dabas ainavu pa sāna logu, /pers. I/ neizskatījās, ka braukšanas ātrums būtu pārsniegts.

Braucot pa zemes ceļu, pirms nepārredzama līkuma, kurš no /pers. I/ skatupunkta bija pa labi, izgriezās zaļas krāsas automašīna Volkswagen Golf, braucot pa viņu braukšanas joslu, meitenes sāka nedaudz bļaut. /pers. E/ strauji samazināja ātrumu un bremzēja. Izskatījās, ka pretī braucošā automašīna ātrumu nesamazināja, griezās uz viņu pusi un notika sadursme. Pēc sadursmes /pers. E/ izcēla meitenes no automašīnas, palīdzēja /pers. I/ izkļūt no automašīnas un izsauca ātro palīdzību.

Notikuma vietā liecinieks /pers. I/ atceras, ka bija atbraukusi kāda sieviete ar savu automašīnu, kāds vēroja notikumu no tuvējās mājas pāri sētai. Liecinieks redzēja, ka policija mērīja /pers. E/ automašīnas bremzēšanas pēdas. Liecinieks /pers. I/ liecināja tiesai, ka otrai automašīnai neatceras, ka būtu redzējis bremzēšanas ceļu.

/pers. I/ atteicās no Neatliekamās medicīniskās palīdzības, jo nebija fiziski cietis, un medicīniskā palīdzība bija vairāk nepieciešama citiem.

Pretī braucošo mašīnu un notiekošo priekšā uz ceļa /pers. I/ redzēja pāri autovadītāja sēdeklim, jo esot gara auguma.

Izvaicāts detalizētāk par sadursmes vietu un apstākļiem, liecinieks /pers. I/ liecināja, ka līkums, kur parādījās zaļā mašīna, bija slikti pārredzams, jo bija samērā ass, grāvmalā bija sauguši krūmi. Tuvojoties pagriezienam, kas no liecinieka skatupunkta bija pa labi, redzams tikai pagrieziens. Otras automašīnas ieraudzīšanas brīdī abas automašīnas jau bija iebraukušas ceļa līkumā, precīzāk – /pers. E/ vadītā mašīna sāka iebraukt līkumā, bet zaļā automašīna bija jau ieņēmusi līkumu. /pers. E/ automašīnu vadīja pa ceļa labo pusi.

Liecinieks /pers. I/ nevarēja kategoriski apgalvot, ka otra automašīna nesamazināja ātrumu, taču /pers. I/ tā likās, jo mašīna turpināja tādā pašā ātrumā tuvoties, bet varbūt pirms sadursmes zaļā automašīna nedaudz bremzēja.

/pers. AG/ esot asi bremzējis. /pers. I/ noteica aso bremzēšanu pēc savām izjūtām un viņam zināmajiem fizikas likumiem. Automašīnai strauji bremzējot, pēc fizikas likuma cilvēks tiekot mests uz priekšu, bet tajā pašā brīdī, ja skatās pa logu, cilvēku velkot atpakaļ. Sākotnēji /pers. I/ pavilka uz priekšu, bet sadursmes brīdī liecinieks bija atsities pret vadītāja sēdekli. Pēc sadursmes /pers. I/ bija pie samaņas, bet šokā un rīcībnespējīgs, ko liecinieks skaidroja ar spēju saprast, kas notiek, bet nespēju pašam fiziski izkāpt no automašīnas.

Liecinieks /pers. I/ liecināja, ka /pers. E/ vienīgais, kurš saviem spēkiem izkāpa no automašīnas un apzinājās, ka jāizsauc ātrā palīdzība, policija, kā arī sniedza pirmo palīdzību cietušajiem, kam tas bija nepieciešams.

Liecinieka /pers. I/ esot pirmā dzirdēšana /pers. E/ nevēlēšanās atzīties, ka bija transportlīdzekļa vadītājs negadījuma brīdī.

Liecinieks/pers. H/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 18.02.2014.), ka lietā iesaistītās personas nav pazīstamas, izņemot cietušo /pers. D/, kurš ir kolēģis Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirknī.

Liecinieks/pers. H/ liecināja, ka iztiesāšanā nevar atcerēties notikuma laiku, kad saņēma izsaukumu par ceļu satiksmes negadījumu, kurš noticis Madlienas pagastā uz vietējas nozīmes ceļa, kā arī neatcerējās iesaistītos transportlīdzekļus. /pers. H/ ierašanās brīdī notikuma vietā bija daudz cilvēku, ātrā palīdzība vēl nebija atbraukusi. Negadījumā bija cietis kolēģis /pers. D/ kā pasažieris vienā no iesaistītajām automašīnām, kuras vadītāja bija sieviete.

Notikuma vietā tika veikta negadījuma fotografēšana, mērīšana, fiksēta automašīnu atrašanās vieta un pēdas, pierakstītas ziņas par lieciniekiem.

/pers. H/ neatceras pēdu fiksēšanas laikā no avārijā iesaistītajām personām kādus izteiktus iebildumus par veiktajām darbībām.

Ja negadījumā ir cietušās personas, nopratināšanu uz vietas neveic, bet fiksē cietušo personu un iespējamo liecinieku datus. Notikuma vietā /pers. H/ bija kopā ar pārinieku /pers. AP/, bet kādus citus policijas darbiniekus liecinieks neatceras.

Iztiesāšanā /pers. H/ liecināja, ka otras iesaistītās automašīnas vadītājs nebija cietis, tas bija jauns puisis, kuram nebija transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Liecinieks /pers. H/ liecināja, ka notikuma vietā bija divi liecinieki, kuri izteicās par vīrieša vadīto automašīnu, kura ātri braukusi, lietojot vārdu „gonkoja", pa vietējās nozīmes ceļu Madliena-Ķeipene virzienā uz Lauberi.

/pers. H/ tiesai liecināja, ja būtu objektīva liecība, tad ņemtu vērā šos lieciniekus, jo „ātri braukt" esot subjektīvs jēdziens, var ātri braukt arī ar 30 km/h.

Ar automašīnu vadītāju noteikšanu tajā notikumā nebija problēmu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā nolasītas liecinieka /pers. H/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 12.09.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 76.lapa).

Pirmstiesas procesā sniegtajās /pers. H/ liecībās fiksēts, ka kopā ar pārinieku – Ceļu policijas bataljona 12.rotas jaunāko inspektoru Raimondu Stepiņu 2011.gada 17.jūnija pēcpusdienā izbraukuši uz ceļu satiksmes negadījumu Madlienas pagastā, kur uz grantēta vietējas nozīmes ceļa bija notikusi sadursme starp automašīnu Volkswagen Golf un automašīnu Opel Corsa. Kad atbrauca uz notikuma vietu, cietušie jau bija ārpus mašīnām. Notikuma vietā bez cietušajiem bija sabraukušas paziņu un ziņkārīgo mašīnas.

12.09.2011. protokolā fiksēts, ka uz brauktuves joslā, pa kuru bija braukusi automašīna Opel, bija saredzamas abu automašīnu bremzēšanas pēdas – tās bija paralēlas ceļa labajai nomalei, ja skatās Lauberes virzienā. Tās neliecināja par to, ka kāda no mašīnām pirms sadursmes būtu mainījusi braukšanas virzienu, braucot no vienas uz otru joslu. Bremzēšanas pēdas bija taisnas. /pers. H/ pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās fiksēts, ka pēdu uzmērīšanas laikā abu automašīnu vadītāji, kā arī cilvēki no pūļa bija klāt un vēroja policijas darbu. Pārinieks /pers.AP/zīmēja shēmu, sarakstīja Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, bet /pers. H/ pieņēma paskaidrojumu no viena liecinieka, veica alkohola pārbaudi automašīnu vadītājiem. 12.09.2011. protokolā fiksēts, ka notikuma vietas apskates laikā iebildumu par ceļu policijas darbību un citiem apstākļiem nebija, tajā skaitā par protokola neatbilstību situācijai – arī nebija.

Iztiesāšanā liecinieks /pers. H/ šādas savas liecības pēc to nolasīšanas apstiprināja. Par notikuma vietā izskanējušo ātro braukšanu liecinieks /pers. H/ atkārtoti liecināja, ka tas ir ļoti subjektīvs un plašs jēdziens.

Pēc liecību nolasīšanas par notikuma vietas apstākļiem /pers. H/ liecināja, ka ceļu satiksmes negadījuma vietā bija šaurs ceļš un viņa ieskatā uz tā ceļa nevar izmainīties divas automašīnas. Negadījums bija pie paša līkuma vai aiz līkuma, precīzāk /pers. H/ iztiesāšanā neatcerējās.

Liecinieks/pers. AL/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 18.02.2014.), ka avārijas dienā pirms pusdienas laika redzēja sarkanas krāsas automašīnu, kas pēc tam cieta ceļu satiksmes negadījumā, aizbraucam lielā ātrumā uz Madlienas pusi. Liecinieks dzīvo mājā /Nosaukums K/ blakus ceļam, kur notika avārija.

Liecinieks tajā dienā strādāja dārzā, kad mašīna ar lielu troksni un lielā ātrumā aizbrauca uz Madlienu. /pers. AL/ nav automašīnas vadītājs, bet ir traktorists. Liecinieka /pers. AL/ vērtējumā automašīna noteikti brauca ar 100 km/h un tā bija viena un tā pati automašīna, ko noteica pēc izpūtēja trokšņa. Liecinieks neredzēja avāriju, bet dzirdēja, ka tā pati automašīna ar tādu pašu troksni brauca atpakaļ un pēc desmit sekundēm bija liels troksnis. /pers. AL/ gāja skatīties, kas noticis, un redzēja, ka bija sadūrušās divas automašīnas. Viena sarkanas krāsas automašīna, kura brauca no Madlienas puses, un otra, kas brauca pretī. Sadursme bija notikusi no liecinieka mājas /Nosaukums K/ puses uz mājas /Nosaukums L/ pusi. Tur ir ceļa līkums, kurš ir aizaudzis ar lielu zāli, un pie izkārtnes /Nosaukums L/ ir koks ar trīs galotnēm. Sadursme bija notikusi pirms tā līkuma un pa vidu ceļam.

Izejot no savas mājas uz ceļa, /pers. AL/ līkuma dēļ redzēja trešo mašīnu, kura bija jau piebraukusi no aizmugures sarkanajai mašīnai, arī cilvēki bija sanākuši. Notikuma vietā liecinieks /pers. AL/ redzēja pēc policijas formas apģērba, ka policists guļ ceļa malā.

Notikuma vietā /pers. AL/ redzēja/pers.A/, kuru zina kā mežsardzi, pārējos cilvēkus nepazina. Sarkanajai automašīnai aizmugurē bija piebraukusi /uzvārds/ ar savu dzīvesbiedru.

Liecinieks /pers. AL/ tiesai liecināja, ka, iedams no savas mājas uz notikuma vietu, vēroja ceļu un secināja, ka sarkanā mašīna bija braukusi pa nepareizo ceļa pusi garām liecinieka māju ceļa galam un pēc tam grieza uz savu pusi. Bremzēšanas pēdas nebija, tikai vienu strīpu /pers. AL/ redzēja. Liecinieks uzskatīja, ja būtu notikusi bremzēšana, bija jābūt redzamām pamatīgām pēdām, jo naktī bija lietus. Pēc sadursmes sitiena mašīna jau bija šķērsām atsista atpakaļ. Liecinieks /pers. AL/ nebija apskatīties pēdas aiz otras mašīnas. Sarkanā automašīna brauca pa kreiso pusi, gāja uz savu pusi, bet netika savā pusē un ceļa vidū sadūrās ar pretī braucošo mašīnu. Liecinieks redzēja policistus mašīnā, bet neredzēja policijas darbinieku veikto mērīšanu.

/pers. AL/ tiesai liecināja, ka sarkanajai automašīnai, braucot no Madlienas, bija jābrauc pāri ceļa caurtekas vietai, kur uzbērta grants un veidojas tāds kā tramplīns. Tālāk liecinieks redzēja, ka garām kokam, kurš ir viņa mājas ceļa galā, iet riteņa pēda, kas bija kādus 45 metrus pirms sadursmes vietas.

Lieciniekam /pers. AL/ zināms, ka sarkanajā mašīnā bija četri braucēji, bet sākumā bija trīs, jo ceturtais braucējs no sarkanās automašīnas bija kaut kur paslēpies un pēc laiciņa nācis atpakaļ. Ceturtais pats teica, ka bija pārbijies, jo no aizmugurējā sēdekļa viņu pārsvieda uz priekšējo sēdekli.

Vēl notikuma vietā liecinieks /pers. AL/ dzirdēja no /pers. L/, ka cietušas ir divas meitenes, kuras noguldītas zālē, gaidot ātro palīdzību. /pers. E/, ko liecinieks /pers. AL/ atpazina tiesas zālē, notikumā bija pārsista lūpa. Notikuma vietā liecinieks nav runājis ar /pers. V/.

Iztiesāšanā /pers. AL/ liecināja, ka pirms sadursmes uz skolas pusi aizbrauca /pers. L/ un pēc tam brauca sarkanā mašīna. Sarkanai automašīnai bija jāsataisa izpūtējs un tā ir izpūtēja specifiskā skaņa, pēc kuras /pers. AL/ atpazina automašīnu.

Liecinieks /pers. AL/ tiesai liecināja, ka metināšanas dēļ daltoniķis un neatšķir krāsas tādā līmenī, lai varētu vadīt automašīnu un izietu ārstu komisiju, piemēram, melnu no brūnas. Taču vispār krāsas atšķir, jo īpaši spilgtās un kontrastu krāsas, piemēram, dzeltenu, sarkanu, spilgti zaļu. Liecinieks /pers. AL/ ir pārliecināts, ka tā bija automašīna sarkanā krāsā. 300 metru attālumā /pers. AL/ redzēja, ka sarkanas krāsas automašīna aizbrauca uz Madlienas pusi, precīzu laiku pēc pulksteņa nevarēja pateikt. Sarkanā automašīna brauca atpakaļ apmēram pēcpusdienā. Iztiesāšan ā /pers. AL/ apgalvoja, ka šo sarkano mašīnu ar specifisko izpūtēja troksni negadījuma dienā dzirdēja divas reizes, t.i., pirms pusdienlaika un pirms sadursmes.

Saskatītās sarkanās mašīnas pēdas, par kurām /pers. AL/ liecināja, gāja no kreisās puses uz labo pusi līdz mašīnu sadursmei, t.i., no Madlienas puses garām kokam, kurš ir /pers. AL/ māju ceļa galā, metri trīs pāri caurtekai, precīzāk no caurtekas stūra, kas ir ceļa kreisā mala. Liecinieks /pers. AL/ apgalvoja, ka citu pēdu tur nebija, jo naktī bija lijis, un pēc sarkanās mašīnas ar specifisko izpūtēja skaņu aizbraukšanas uz Madlienu bija braucis tikai /pers. L/. Turklāt naktī lija lietus, no rīta vēl varēja uz darbu braukt /uzvārds/, jo uz tā ceļa nav liela satiksme.

Caurteka ir mājas /Nosaukums K/ iebraucamā ceļa galā, kā arī no /Nosaukums M/ iebraucamā ceļa līdz sadursmes vietai uz lielā ceļa vēl ir viena svaigi rakta caurteka, kas nebija pietiekami pieblietēta un veidoja tramplīnu jeb to, ko vietējie sauc par „guļošo policistu". Liecinieks /pers. AL/ uzskatīja, ka sarkanā mašīna ir lēkusi pāri pa to caurteku un mašīnu nesa uz kreiso pusi, jo ceļš pāri caurtekai iet līkumā uz labo pusi un tad ir taisns posms līdz māju

/Nosaukums L/ iebraucamajam ceļam.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā nolasītas liecinieka /pers. AL/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 28.11.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 89.-90.lapa).

Pirmstiesas procesā fiksēts, ka precīzu negadījuma datumu vairs neatceras, bet 2011.gada vasarā vēl pirms Jāņiem dienas gaišajā laikā, pēcpusdienā apmēram ap pulksten trijiem notika negadījums uz vietējas nozīmes grants seguma ceļa, kuru vietējie sauc par ceļu Madliena-Sūseni, tas notika tieši pret māju /Nosaukums B/ ceļa galu. Starp /pers. AL/ māju /Nosaukums K/ ceļa gala līdz /Nosaukums N/ ceļa galam ir apmēram 40 metri.

28.11.2011. protokolā fiksēts, ka notikuma dienā /pers. AL/ gāja pārsiet govi un uzmanību piesaistīja spēcīgs sprādzienam raksturīgs troksnis. Par redzēto notikuma protokolā fiksēts, ka uz ceļa iepretim /Nosaukums O/ notikusi sadursme starp divām automašīnām. Situāciju pirms sadursmes liecinieks neredzēja.

Liecinieks /pers. AL/ notikuma vietai tuvojās no Madlienas centra puses un kā pirmā bija izvietota maza izmēra sarkana mašīna, bet aiz tās – tumša, iegarena automašīna, kuras marku nevarēja nosaukt. Nevienas mašīnas salonā tajā brīdī cilvēku vairs nebija. Aiz avarējušajām automašīnām uz ceļa no Lauberes puses bija apstājusies mājās /Nosaukums P/ dzīvojošā /pers. S/ vadītā automašīna. Liecinieks no savas atrašanās vietas redzēja vienu cietušo – vīrieti, kurš gulēja uz ceļa un kuru atpazina kā vietējo iecirkņa inspektoru. Liecinieks klāt negāja, visu novēroja pa gabalu un tajā brīdī „ātro" un policijas vēl nebija.

Liecinieka /pers. AL/ nopratināšanas protokolā fiksēts, ka no mājas /Nosaukums K/ ceļa gala, skatoties Madlienas virzienā, apmēram 100 metru attālumā ir izvietota ūdens noteka, kas uz ceļa veido savdabīgu tramplīnu, kuru vietējie sauc par „guļošo policistu". No „guļošā policista" līdz mājas /Nosaukums K/ ceļa galam ceļa kreisajā pusē, skatoties Lauberes virzienā, bija atstāta iebraukta sliede, kas bija labi redzama, jo kaimiņš gar ceļu bija nopļāvis zāli. Mājas /Nosaukums K/ ceļa galā līdzās ceļam aug koks, un šī sliede nogāja cieši gar koku, to neskarot. Pēc koka sliede slīpi gāja pāri ceļam atpakaļ uz ceļa labo pusi, skatoties Lauberes virzienā. Sliede bija nepārtraukta un veda avārijā cietušo automašīnu virzienā. Liecinieks /pers. AL/ redzēja sliedi pirms policijas ierašanās. Varēja redzēt, ka šo sliedi atstāja sarkanā mašīna. Iepriekš lija, tāpēc sliede bija labi redzama.

Pēc pirmajiem vērojumiem /pers. AL/ devās uz mājām, jo kaimiņi runāja, ka operatīvie dienesti esot izsaukti. Vēlāk pēc mediķu aizbraukšanas /pers. AL/ vēlreiz devās uz notikuma vietu. Tad liecinieks /pers. AL/ uzzināja, ka vienas no mašīnām vadītāja esot mežsardze /pers.A/. Atbrauca kriminālpolicija, pasauca jauno puisi sarkanās mašīnas vadītāju ar pārsistu lūpu.

28.11.2011. protokolā fiksēts /pers.A/stāstītais, ka esot aizrunājusies, taču sīkāk vadītājai /pers. AL/ nejautāja. Kad liecinieks notikuma vietā ieradās otro reizi, viņa iepriekš norādītā mašīnas sliede pa ceļa kreiso pusi un slīpi pāri ceļam vairs nebija, citas mašīnas to bija izbraukājušas.

Pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās fiksēts, ka mazu, sarkanu mašīnu lielā ātrumā /pers. AL/ redzējis vairākas reizes aizbraucam pa ceļu abos virzienos. Spriežot pēc izpūtēja rūkšanas, šurpu turpu braukusī un avarējusī mašīna ir viena un tā pati, jo sarkanajai avarējušajai automašīnai īsi pirms sadursmes skaļi rūca izpūtējs.

Pirmstiesas procesā sniegtās liecības /pers. AL/ apstiprināja, iespējams, ka /pers. A/ teica kaut ko par aizrunāšanos. Liecinieks atceras, ka pēc avārijas /pers. A/ apsēdās ceļa malā, bija satraukusies, drebēja.

Liecinieks/pers. AP/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 19.02.2014.), ka lietā iesaistītās personas nav pazīstamas, izņemot cietušo /pers. D/, kurš ir kolēģis Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirknī.

/pers. AP/ liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā pildīja savus darba pienākumus kopā ar pārinieku /pers. H/. Ierodoties notikuma vietā, tur jau bija ātrā palīdzība. Notikuma vietā bija līkumots ceļa posms no Glāzšķūņa uz Ogri, bet precīzāk notikuma vietu vairs neatceras. Liecinieks /pers. AP/ liecināja, ka bija sadūrušās divas mašīnas, bet kādas neatceras, un kā cietušo atceras tikai /pers. D/. /pers. H/ paņēma /pers. D/ dienesta ieroci un nodeva dežūrdaļā. No iesaistītajām automašīnām vienas vadītājs bija bez vadītāja apliecības. /pers. AP/ veica mērījumus un pieaicināja kā palīgu mērlentes pieturēšanai vienu personu, iespējams, ka tas bija viens no mašīnu vadītājiem, kuram nebija vadītāja apliecības. Iztiesāšanā liecinieks /pers. AP/ liecināja, ka neatceras pretenziju vai iebildumu izteikšanu pret policijas veikto darbu notikuma vietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā nolasītas liecinieka /pers. AP/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 12.09.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 75.lapa).

Pirmstiesas procesā liecinieka /pers. AP/ liecībās fiksēts, ka 2011.gada 17.jūnijā pa dienu kopā ar pārinieku Ceļu policijas bataljona 12.rotas jaunāko inspektoru Vitāliju Zavadski izbraukuši uz ceļu satiksmes negadījumu ar cietušajiem Madlienas pagastā. Ierodoties notikuma vietā, konstatēja, ka uz vietējās nozīmes ceļa notikusi sadursme starp automašīnām Opel Corsa un Volkswagen Golf. Mediķi notikuma vietā vēl nebija, taču tur bija daudz ziņkārīgo no tuvējām mājām. /pers. AP/ klātbūtnē par notikušā apstākļiem būtisku domstarpību nebija, vienīgi sieviete, kura vadīja Volkswagen Golf, pārmeta jaunam puisim – automašīnas Opel Corsa vadītājam – ātru braukšanu, kā arī vadīšanu bez tiesībām.

12.09.2011. protokolā fiksēta /pers. AP/ liecība, ka notikuma vietā uz brauktuves bija labi saredzamas abu sadursmē iesaistīto mašīnu atstātās bremzēšanas pēdas – divas un paralēlas katrai mašīnai, turklāt tās abas bija izvietotas automašīnas Opel Corsa braukšanas joslā tuvāk ceļa nomalei.

Pirmstiesas procesā /pers. AP/ sniegtajās liecībās fiksēts, ka nekas uz brauktuves neliecināja, ka mašīnas būtu veikušas virzienu maiņu pirms sadursmes, jo mašīnu atstātās pēdas bija paralēlas ceļa nomalei. Ja pēdas sākumposmā un beigu posmā, mērot no nomales, būtu atšķirīgā attālumā, tas būtu norādīts shēmā. Šajā gadījumā attālums līdz nomalei no pēdu sākuma un pēdu beigās bija vienāds, t.i., bremzējot, mašīnas virzījās taisni, nevis ieslīpi no vienas joslas otrā.

Visi mērījumi notikuma vietā tika veikti gan abu sadursmē iesaistīto vadītāju, gan arī ziņkārīgo klātbūtnē. Mērījumi atspoguļoti protokola shēmā, un protokolu parakstīja puses bez kādiem ierakstiem par neatbilstību. Neviens no vadītājiem notikuma vietā pārmetumus par policijas darbu, par mērījumiem neizteica.

Pēc pirmstiesas procesā sniegto liecību nolasīšanas liecinieks /pers. AP/ tās pilnībā apstiprināja, norādot, ka atrašanās laiku notikuma vietā var noteikt pēc procesuālajiem dokumentiem. /pers. AP/ nepiedalījās kādu liecinieku nopratināšanā notikuma vietā. Parasti tiek izsaukti izziņas darbinieki, bet liecinieks precīzi neatceras, vai tajā negadījumā vēl kādi policijas darbinieki bija notikuma vietā.

Lieciniece/pers. AS/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 19.02.2014.), ka pazīst apsūdzēto /pers. A/, kura strādā mežniecībā, attiecības neitrālas. /pers. E/ lieciniecei zināms pēc vārda, uzvārda /pers. E/ kā Lauberes iedzīvotājs un automehāniķis, lieciniece vīrs vairāk pazīst, pārējās iesaistītās personas nav pazīstamas.

/pers. AS/ liecināja, ka notikums bija vasarā, kad netālu no lieciniece mājām /Nosaukums P/, Madlienas pagastā notika avārija, bija cietušie. Kurš paziņoja par avāriju, lieciniece neatceras. /pers. AS/ sagatavoja pārsienamo materiālu, paņēma minerālūdens pudeli bez gāzes un brauca uz notikuma vietu ar savu Opel Coupe dzeltenā krāsā. Mājas /Nosaukums P/ no notikuma vietas ir apmēram 2,5 kilometri. Avārijas vieta bija pie mājas /Nosaukums K/, pirms kuras ir mājas /Nosaukums B/. /pers. AS/ ieradās no Lauberes puses notikuma vietā, kurā bija vairāki cietušie. Vienā ceļa pusē bija divas meitenes, otrā ceļa pusē bija vīrietis policijas formā. Viena meitene guļus stāvoklī dzīvības pazīmes neizrādīja, otra – sēdēja un skatījās vienā punktā. Policists arī gulēja, bet bija pie samaņas. Viņam bija stikli galvā, kurus /pers. AS/ izņēma.

Lieciniece /pers. AS/ tiesai liecināja, ka avārijā cietušas bija vieglās automašīnas sarkanā krāsā un otra tumšā krāsā, bet mašīnas īpaši nepētīja. Sarunas laikā /pers. AS/ saprata, ka sarkanās krāsas automašīnu vadīja /pers.E/un tumšas krāsas automašīnu vadīja /pers.A/. Lieciniece ierašanās brīdī

abi mašīnu vadītāji jau bija centušies palīdzēt cietušajiem izkļūt no mašīnām, bet ātrās palīdzības vēl nebija.

Notikuma vietā ik pa brīdim brauca garām cilvēki, apskatījās, apgriezās un aizbrauca. Kādā brīdī diezgan spēcīgi sāka līt lietus. /pers. AS/ neatceras, vai policijas darbinieki bija jau ieradušies.

Iztiesāšanā /pers. AS/ liecināja, ka sarkanai mašīnai bija virziens no Madlienas un tumšajai – no Lauberes. Abas automašīnas bija sadauzītas. Bremzēšanas pēdas lieciniece negāja pētīt. Avārija vietā ir ļoti šaurs un līkumains ceļš. Ja uzmanīgi brauc, divas automašīnas var izmainīties. Pa to ceļa posmu /pers. AS/ brauc katru dienu, bet tajā dienā nebrauca.

Lieciniece /pers. AS/ liecināja, ka pirms līkuma ir arī citi līkumi, braucot no Lauberes puses, tāpat no Madlienas puses ir līkumi, kuru ceļmalas ir aizaugušas. Kad ceļu nogreiderē, ir problēmas ar akmeņiem vai bedrēm ceļmalās. Ceļu policijas darbinieku darbībām notikuma vietā /pers. AS/ nepievērsa uzmanību.

Ceļa malā stāvēja /uzvārds/ jaunākais, par kuru /pers. AS/ saprata, ka puisis brauca /pers. E/ vadītajā automašīnā.

Tiesas izmeklēšanā, izvaicāta par citiem cilvēkiem, kuri bija notikuma vietā, lieciniece /pers. AS/ liecināja, ka vēlāk uz notikuma vietu no mājām /Nosaukums L/ /pers. AH/ un viņas vīrs atnāca, parunāja un aizgāja. /pers. L/ izteicās, redz kā ir, kad ātri brauc, bet konkrētāk nenorādīja, par kuru braucēju bija teikts, un no /pers. L/ teiktā /pers. AS/ saprata, ka viņš negrib iesaistīties. No mājas /Nosaukums K/ notikuma vietā bija divas kundzes, kas ieradušās uz tiesu kā lieciniece. /pers. AL/ dzīvo /Nosaukums T/ un lieciniecei ir pazīstams, bet /pers. AS/ atrašanās laikā notikuma vietā šo cilvēku lieciniece neatcerējās, vai redzēja.

Notikuma vietā lieciniece /pers. AS/ atradās gandrīz līdz beigām, redzēja, ka aizveda sarkano mašīnu no notikuma vietas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā nolasītas lecinieces /pers. AS/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 22.09.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 83.-84.lapa).

22.09.2011. protokolā fiksēts, ka /pers. AS/ uzzināja par negadījumu no meitas /pers. S/, kura piezvanīja un pateica, ka netālu no mājām noticis negadījums uz lauku ceļa Laubere-Madliena posmā starp mājām /Nosaukums B/ un /Nosaukums K/.

Pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās fiksēts, ka /pers. AS/ ierašanās brīdī notikuma vietā bez sadursmē iesaistītajiem bija arī nejaušie garāmbraucēji, ziņkārīgie ar mašīnām un kājāmgājēji. Cilvēki gan piebrauca, gan devās projām.

22.09.2011. protokolā fiksēts, ka sākumā nebija ne policijas, ne ātrās palīdzības un garāmbraucēji un gājēji jau daļēji bija izmīdījuši pēdas, kuras bija atstājusi sarkanas krāsas mašīna, kas braukusi no Madlienas centra puses, jo lielākā daļa braucēju, gājēju notikuma vietā bija ieradušies tieši no Madlienas centra puses.

Pirmstiesas procesā sniegtajās /pers. AS/ liecībās fiksēts, ka, piebraucot notikuma vietai no Lauberes puses, vairāk ceļa kreisajā pusē pirms avarējušās tumšās krāsas mašīnas uz brauktuves lieciniece ievēroja divas mašīnas atstātas sliedes. No /pers. AS/ skatupunkta raugoties, izskatījās, ka ar nelielu slīpumu no vienas joslas – labās – sliedes nāk otrā – kreisajā. Lieciniecei /pers. AS/ radās iespaids, ka mašīna, braucot Madlienas virzienā, vienkārši nav „izņēmusi" līkumu. Pirms mašīnu sadursmes vietas, braucot pa ceļu Madlienas virzienā, ceļam ir neliels līkums un būtībā vietējie, kas brauc pa ceļu Madlienas virzienā, šajā līkumā neviens nebrauc pa ceļa labo pusi jeb iekšmalu, jo ceļmalā ir greidera sastumti akmeņi. Skatoties Madlienas virzienā, sadursmes vietā ceļa kreisajā pusē ir dekoratīvā norāde ar māju nosaukumu un saauguši gari suņuburkšķi, kas traucē pārskatīt ceļu tālākā posmā uz Madlienas pusi. Par sarkanās krāsas automašīnas atstātajām pēdām 22.09.2011. protokolā fiksēts, ka arī šī mašīna bija atstājusi uz brauktuves divas sliedes, kas ļāva noprast, ka mašīna pirms sadursmes bremzējusi.

Pirmstiesas procesā sniegtajās /pers. AS/ liecībās fiksēts, ka pilnīgi noteikti sarkanas krāsas automašīnas atstātās sliedes bija izvietotas ceļa labajā pusē, skatoties Lauberes virzienā, un pilnīgi noteikti tās neveda šķērsām pāri ceļam no vienas ceļa puses jeb joslas uz otru, proti, nekas neliecināja par braukšanas virziena maiņu. Virzienā no Madlienas pirms mājām /Nosaukums K/ uz brauktuves šķērsām pāri ceļam bija izveidojies izcilnis, iespējams, caurtekas dēļ, ko vietējie dēvē par „guļošo policistu". Attālums no izciļņa līdz sadursmes vietai nebija pietiekams, lai attīstītu ātrumu vairāk kā 100 km/h.

22.09.2011. protokolā fiksēts tumšās mašīnas vadītājas publisks paziņojums, ka vainīgs ir puisis – sarkanās mašīnas vadītājs, ka viņš ir braucis ar lielu – 150 km/h ātrumu, ka viņam mašīnā bijušas meitenes, kuru priekšā puisis gribējis „pazīmēties". Liecībās fiksēts, ka sieviete neatzina, ka pati mainījusi braukšanas virzienu. Puisis par negadījuma iemesliem notikuma vietā neko nestāstīja, viņam bija savainota lūpa, un viņš pārdzīvoja par cietušo meiteni.

Pirmstiesas procesā /pers. AS/ sniegtajās liecībās fiksēts, ka liecinieces klātbūtnē nebija domstarpību par personu, kura vadīja sarkano mašīnu. /pers. AS/ klātbūtnē neviens no sadursmē iesaistītajiem nepārmeta policijas darbiniekiem dienesta pienākumu pienācīgu nepildīšanu, tostarp protokola ierakstu neatbilstību reālajai situācijai.

Sarkanas krāsas mašīnu avārijas dienā lieciniece /pers. AS/ redzēja tikai vienu reizi notikuma vietā pēc avārijas. Šo mašīnu lieciniece iepriekš nav redzējusi, un tās vadītāju – puisi nav redzējusi vadām mašīnu.

/pers. AS/ ir ievērojusi vienu citu sarkanas krāsas automašīnu Volkswagen Golf, braucot pa šo ceļu dažādos virzienos, bet par „ātrbraucēju" šīs automašīnas Volkswagen Golf vadītāju nevarot nosaukt.

Pēc liecību nolasīšanas iztiesāšanā lieciniece /pers. AS/ apstiprināja savas pirmstiesas procesā sniegtās liecības un liecināja, ka nav informācijas par /pers. E/ kā transportlīdzekļa vadītāju, vai viņam ir tiesības. Lieciniece neatceras, vai bija saruna starp /pers. E/ un cietušo policijas darbinieku. /pers. AS/ dzirdēja tikai to, ka atbraukušie policijas darbinieki prasīja /pers. E/, vai viņam ir tiesības, bet /pers. E/ atbildi /pers. AS/ nedzirdēja.

Lieciniece/pers. BC/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 19.02.2014.), ka kriminālprocesā iesaistītās personas viņai nav pazīstamas.

/pers. BC/ liecināja, ka notikuma dienā atradās savā mājā /Nosaukums K/ virtuvē, kuras logs ir uz ceļa pusi. Kad mazmeita nāca no skolas, viņai garām pabrauca mašīna un bija liels troksnis. Ienākot virtuvē, mazmeita bija satraukusies un teica, ka saskrējušās mašīnas.

/pers. BC/ aizgāja uz notikuma vietu un redzēja divas automašīnas, kuras sadūrušās. Avārija bija uz ceļa no Madlienas uz Lauberi posmā starp mājām /Nosaukums K/ un /Nosaukums L/ Lauberes virzienā. Notikuma vietā lieciniece /pers. BC/ redzēja, ka mašīna sarkanā krāsā stāvēja labajā ceļa pusē pie pašas maliņas, un ārā no automašīnas bija izvilkta meitene. Ārpus mašīnas bija puisis, un, iespējams, ka vēl viena meitene atradās mašīnā. No otras puses pretī stāvēja tumša mašīna. No tumšās mašīnas bija izvilkts vīrietis, bet sieviete skraidīja apkārt. Notikuma vietā bija /pers. BC/ kaimiņiene /pers. BD/.

Iztiesāšanā lieciniece /pers. BC/ liecināja, ka tumšā mašīna nebrauca pa savu braukšanas pusi, jo bija uzkrītošas sliedes, tāpēc /pers. BC/ tā uzskata. Par izteiktajām bremzēšanas pēdām kāds teica notikuma vietā. Notikuma vietā bija ļoti slikti pārredzams ceļš, jo labajā ceļa malā Lauberes virzienā bija nenopļauta gara zāle. Liecinieces vērtējumā tas ceļa posms prasīja uzmanību, piebremzēšanu. No Madlienas puses apmēram 100 metri pirms /pers. BC/ mājas ir ceļa posmā izveidojies izcilnis, kas, iespējams, radies notekas dēļ un ko visi sauc par „guļošo policistu", tajā vietā vajadzēja piebremzēt.

Par notikuma vietā redzēto /pers. BC/ tiesai liecināja, ka viņai nebija saprotams, kāpēc gan policijas, gan ātrās palīdzības mašīnas apstājās aiz sarkanās mašīnas, jo tādā veidā bija izbraukuši sarkanās mašīnas bremzēšanas pēdas, kuras arī lieciniece neredzēja.

Lieciniece /pers. BC/ liecināja, ka sarkanā mašīna brauca pa savu braukšanas pusi un nebrauca ātri. Šo apgalvojumu lieciniece pamatoja ar to, ka redzēja no savas virtuves loga, kas 10-15 metri līdz ceļam, sarkano mašīnu, pabraucot garām uz ceļa viņas mazbērnam, kurš gāja pa ceļa kreiso pusi

virzienā no Madlienas uz mājām /Nosaukums K/.

Par citām personām notikuma vietā lieciniece /pers. BC/ tiesai liecināja, ka redzēja /pers. AS/, /uzvārds/. Kad lieciniece gāja uz mājām no notikuma vietas, pretī nāca /pers. BC/ kaimiņš /pers. AL/.

Lieciniece/pers. BF/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 19.02.2014.), ka kriminālprocesā iesaistītās personas viņai nav pazīstamas.

/pers. BF/ liecināja, ka notikumu pēc būtības atceras, jo dzīvo mājā /Nosaukums K/ Madlienas pagastā un notikuma dienā atradās dārzā, kurš ir ceļa malā, uz kura notika divu mašīnu sadursme. Datumu un gadu neatceras, bija vasara, kad no Madlienas centra uz Lauberes pusi brauca sarkana vieglā mašīna, kura pirms tam bija aizbraukusi uz Madlienas pusi. Tas ceļa posms ir apdzīvota vieta un automašīnas brauc diezgan bieži. Liecinieces /pers. BF/ vērtējumā sarkanā automašīna brauca normāli ap 60 km/h. Uz centra pusi ir līkums, kur parasti sabremzē. Sarkanā automašīna pabrauca garām un pēc brīža /pers. BF/ dzirdēja „būkšķi", kas bija skaļš blīkšķis.

Lieciniece/pers. BF/ gāja skatīties, kas noticis, un līkumā uz Lauberes pusi iepretī mājām /Nosaukums B/ redzēja, ka pirmā stāv sarkanas krāsas mašīna un vēl viena mašīna.

/pers. BF/ tiesai liecināja, ka sarkanas krāsas mašīna, skatoties no Madlienas puses, atradās savā labajā braukšanas joslā un tumšas krāsas mašīna atradās vairāk ceļam pa vidu. Notikuma vietā no sarkanās mašīnas cietušas bija divas meitenes pasažieres, bija arī vadītājs puisis un vēl viens puisis, bet no otras mašīnas, kurai vadītāja bija sieviete, bija viens cietušais. Notikuma vietā no Lauberes puses atbrauca sieviete palīdzēt cietušajiem.

Ja katrs brauc pa savu braukšanas pusi, tad nevar notikt avārija.

Lieciniece kā autovadītāja savas ziņkārības pēc pētīja notikuma vietu un konstatēja, ka mašīna, kas brauca no Madlienas puses, brauca pa savu braukšanas pusi, pirms līkuma bija piebremzēts.

Pēc izpētītajām pēdām notikuma vietā /pers. BF/ secināja, ka no pretējās puses vadītāja braukusi no Lauberes uz Madlienu pa savu braukšanas pusi, pēc tam „ņēma" līkumu pa ceļa vidu, un, savu līkumu neizņemot, sadūrās ar sarkano mašīnu.

Lieciniece /pers. BF/ tiesai liecināja, ka bija atbraukušas divas ātrās palīdzības ekipāžas un policija. /pers. BF/ vēroja policijas darbu, viņi staigāja, mērīja, pierakstīja. Lieciniece pateica policijas darbiniekiem, ka tālāk ir vēl sliedes, viens no policijas darbiniekiem aizgāja un pārbaudīja. Ceļa līkuma mala bija aizaugusi, jo vēl nebija nopļautas ceļmalas, lai gan no Lauberes puses braucot, neesot šķēršļu. /pers. BF/ liecināja, ka līkuma izbraukšanu atkarīga no tā, cik godīgi to izbrauc. Lieciniece /pers. BF/ tajā ceļa posmā ir spējusi izmainīties pat ar traktoru. Lieciniece uzskata, ka šis ceļa posms nav tas bīstamākais pagrieziens.

Liecinieces/pers. BF/ notikuma vietas izpētes laikā bija ieradušies arī kādi citi ziņkārīgie kurus īpaši nepiefiksēja, bet atceras, ka bija atnācis arī kaimiņš /pers. AL/ no /Nosaukums AB/.

Lieciniece/pers. AH/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 03.11.2014.), ka kriminālprocesā iesaistītās personas viņai nav pazīstamas.

/pers. AH/ iztiesāšanā liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā netālu no viņas mājām /Nosaukums B/ notika divu automašīnu sadursme, kas bija aptuveni 20 līdz 25 metri no ieejas vārtiem. Pašu sadursmi /pers. AH/ neredzēja un nedzirdēja. Tā kā lieciniece /pers. AH/ ieraudzīja uz ceļa cilvēkus, ātro palīdzību, policiju, devās uz ceļu skatīties, jo dažas minūtes iepriekš viņas vīrs izbrauca no mājas Madlienas virzienā.

Lieciniece /pers. AH/ tiesai liecināja, ka redzēja divas sasistas mašīnas un ceļa labajā malā virzienā uz Madlienu vienu cilvēku, kurš bija kāda amata tērpā, bet tuvāk negāja skatīties. Liecinieces skatupunktam pretī atradās tumšas krāsas automašīna, iespējams, tumši zilā vai pelēka krāsā, kura atradās ceļa kreisajā malā gandrīz grāvī ar vaļā atsistām durvīm un sabojātu priekšu. Otra mašīna bija sarkanā krāsā, tā atradās ar priekšu Lauberes virzienā un uz tīruma malas.

Kad /pers. AH/ atnāca uz notikuma vietu, bija jau atbraukusi ātrā palīdzība. Kā vēlāk lieciniece /pers. AH/ dzirdēja, bija cietušas divas meitenes, kuras bija mediķu aprūpē. Lieciniece redzēja notikuma vietā mājas /Nosaukums K/ kaimiņus, ar kuriem nekādus kontaktus neuztur, iespējams, kādu vārdus pārmija ar mājas /Nosaukums K/ iedzīvotāju /pers. BF/, vai kāds no cietušajam ir zināms, bet /pers. BF/ neviens nebija pazīstams.

Iztiesāšanā lieciniece /pers. AH/ liecināja, ka viņai tuvāk bija tumšā automašīna un viņa redzēja gar ceļa malu svaigas bremzēšanas pēdas. Liecinieces /pers. AH/ vērtējumā vainīga bija /pers. A/ kundze, jo mašīnai jābrauc pa labo pusi, bet /pers. AH/ redzētās bremzēšanas pēdas bija ceļa kreisajā pusē virzienā uz Madlienu, kas iznāk pilnīgi pretējā joslā. Otras mašīnas pēdas lieciniece nepētīja. /pers. AH/ redzēja, ka policija veica mērījumus.

Iztiesāšanā lieciniece /pers. AH/ liecināja, ka /pers.A/ notikuma vietā bija satriekta, neapmierināta un staigāja pa ceļu. Otras mašīnas vadītājs bija jauneklis, kuru lieciniece nepazīst, viņš vēroja, kas notiek. Notikuma vietā /pers. AH/ redzēja arī kaimiņienes /pers. AS/ mašīnu.

Sarkano automašīnu, kas bija iesaistīta ceļu satiksmes negadījumā, iepriekš /pers. AH/ nebija redzējusi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā nolasītas liecinieces /pers. AH/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 09.09.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 79.-80.lapa).

Pirmstiesas procesā lieciniece /pers. AH/ liecinājusi, ka dzīvo tuvu sadursmes vietai mājās /Nosaukums B/ Madlienas pagastā. Todien lieciniece bija mājās, bet vīrs /pers. L/ aizbrauca uz Madlienas centru. Pēc vīra aizbraukšanas pagāja kādas 4 līdz 5 minūtes, kad /pers. AH/ pa virtuves logu ieraudzīja uz grantētā ceļa Laubere–Madliena vairākas mašīnas un cilvēki ap tām satraukti sarunājās, bet īsti novērtēt situāciju nevarēja, jo priekšā aug bērzi un nekādu sitiena troksni pirms redzētās ainas nedzirdēja.

09.09.2011. protokolā fiksēts, ka notikuma vietā lieciniece /pers. AH/ ieraudzīja avarējušās divas vieglās mašīnas. Lieciniece pievērsa uzmanību cietušajiem. Ceļa labajā pusē Madlienas virzienā pie bērziem ceļmalā uz sāniem guļus bija vīrietis, kuram ar audumu bija apsieta galva, caur audumu sūcās asinis. Vīrietis bija formā ar uzplečiem.

Ceļa kreisajā pusē grāvī gulēja, spriežot pēc izskata, divas jaunietes. Visi trīs cietušie gulēja, nekustējās un nesarunājās, viņiem tuvāk /pers. AH/ negāja.

Pirmstiesas procesā /pers. AH/ sniegtajās liecībās fiksēts, ka abas negadījumā iesaistītās automašīnas bija izvietotas ceļa kreisajā pusē, ja skatās Madlienas virzienā. Abām automašīnām bija gaisā satriekti „kapoti" – piepaceltā stāvoklī, abām automašīnām priekšējā vējstiklā bija bumbveida bojājumi, kādus parasti atstāj no salona puses ar galvu. Ap zilas krāsas mašīnu staigāja kāda sieviete, apsegusies ar baltu segu, bija saprotams, ka sieviete bija braukusi mašīnā, bet lieciniecei nebija zināms, vai kā vadītāja vai pasažiere. Sieviete bija nerunīga, apātiska. Pie otras sarkanās automašīnas bija kāds jauns puisis, kurš bija ļoti nervozs, ātrs, satraukts. Iepretim māju /Nosaukums B/ ceļa galam ceļa pretējā pusē, bija saskatāmas bremzēšanas pēdas, kas veda zilās mašīnas virzienā. Tās bija zilās mašīnas atstātās riteņu pēdas jeb sliedes, kas norādīja uz to, ka mašīna ir braukusi pa sev pretējo ceļa pusi tuvu nomalei. 09.09.2011. protokolā fiksēts, ka /pers. AH/ neredzēja neko uz brauktuves no Madlienas puses un nevar liecināt par sarkanās mašīnas atstātajām pēdām uz brauktuves, jo tik tālu negāja.

Ierodoties notikuma vietā, lieciniece /pers. AH/ tur redzēja /pers. S/, kura dzīvo netālu mājās /Nosaukums P/. /pers. AH/ izskatījās, ka /pers. AS/ ir pazīstami sarkanajā mašīnā braukušie. /pers. AH/ liecībās fiksēts, ka viņas klātbūtnē nebija domstarpību par notikušā apstākļiem, arī no iesaistītajiem pārmetumi netika izteikti ceļu policijai par tās darbu notikuma vietā. Sieviete ar balto segu policijas darbā neiejaucās.

Lieciniece tajā dienā ar vīru strādāja dārzā un pilnīgi noteikti zina, ka nekāda „džigitēšana", bieža braukāšana pa ceļu gar /Nosaukums O/ nenotika. Sarkano mašīnu lieciniece todien redzēja pirmo reizi pēc notikušās sadursmes. Notikuma vietā lieciniece redzēja kaimiņmājas iedzīvotāju /pers.

BF/, kā arī bija daudz citu cilvēku, kurus precīzi nosaukt nevarēja. Lieciniece liecināja, ka viņas dārzs atrodas pie paša ceļa.

Pēc pirmstiesas procesā sniegto liecību nolasīšanas tiesas izmeklēšanā lieciniece /pers. AH/ apstiprināja šādas sniegtās liecības un liecināja, ka vispār kaimiņos ir vēl kāda cita mašīna, kurai nav izpūtēja, bet neko precīzāk liecināt nevarēja. Šo sarkano mašīnu notikuma vietā redzēja pirmo reizi.

Liecinieks/pers. L/ tiesas izmeklēšanā liecināja (tiesas sēdē 03.11.2014.), ka kriminālprocesā iesaistītās personas viņam nav pazīstamas, bet šobrīd pazīst /pers. E/, jo ir ticies ar viņa tēvu.

/pers. L/ tiesai liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā, braucot uz Madlienas centru no mājas /Nosaukums B/, puskilometra attālumā ceļa līkumā pie upītes izmainījās ar sarkanas krāsas mašīnu. Pēc kāda laika, kad /pers. L/ jau bija Madlienas centrā, viņam zvanīja sieva un teica, ka viņu mājas ceļa galā notikusi avārija, saskrējušās divas mašīnas.

Atpakaļ no Madlienas /pers. AH/ atbrauca pa apvedceļu un redzēja jau notikušo avāriju, cietušos neredzēja, notikuma vietā bija ātrā palīdzība, vēl bija kaimiņi un ceļu policija.

Skatoties no Madlienas puses, sarkanā mašīna atradās labajā ceļa pusē un tai bija sadragāta kreisā puse. Otra mašīna atradās netālu, tai bija sasista priekša. Ceļu policists lūdza uzrakstīt paskaidrojumu, jo /pers. L/ pateica, ka sarkanā mašīna viņam bija braukusi pretī.

Izvaicāts, ko redzēja notikuma vietā, liecinieks /pers. L/ tiesai liecināja, ka viņš skatījās bremzēšanas pēdas. Madlienas virzienā gar /pers. L/ mājas ceļa galu ir mazs līkums, t.i., kādi 50 līdz 70 metri no avārijas vietas. Liecinieks /pers. L/ redzēja, ka tur ir mašīnas sliedes, jo uzirdināta grants. /pers. AH/ vērtējumā tās bija sliedes tumšās krāsas mašīnai, kura brauca Madlienas virzienā. Liecinieks saskatīja sliedes, sākot no sētas stūra, skatoties Madlienas virzienā, tad sliedes aizgāja no ceļa labās puses uz ceļa vidu un tādas sliedes nevarot palikt no lēnas braukšanas. Sliedes ir no viena maza līkuma līdz /pers. L/ mājas līkumam.

Kamēr liecinieks /pers. L/ bija notikuma vietā, nekādu pretenziju nebija ne no viena pret ceļu policijas darbiniekiem.

Par izmainīšanās apstākļiem ar sarkanās krāsas mašīnu liecinieks /pers. L/ liecināja tiesai, ka sarkanā mašīna brauca vienmērīgi un normāli ap 50 km/h. Tajā dienā iepriekš šo sarkano mašīnu neredzēja.

Liecinieka ieskatā uz šāda ceļa avārija varēja notikt tāpēc, ka bija pārgalvīga braukšana. Ceļa posms, kuru dēvē par „guļošo policistu", ir vēl pirms /pers. L/ mājas, braucot no Madlienas puses, kaimiņu mājas ceļa galā.

/pers. L/ liecināja, ka notikuma vietā bija kaimiņi /pers. BF/, /pers. AL/, /pers. BC/, bet no tālākajiem kaimiņiem bija /uzvārds/. Kad liecinieks piebrauca pie notikuma vietas, tur atradās /uzvārds/ mašīna, kura atradās pirms avārijas vietas, ja brauc uz Madlienu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu (prokurores ieskatā) **tiesas izmeklēšanā nolasītas liecinieka /pers. L/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā un fiksētas 07.09.2011. protokolā** (lietas 1.sējuma 77.-78.lapa).

Pirmstiesas procesā liecinieks /pers. L/ liecinājis, ka 2011.gada 17.jūnijā apmēram ap pulksten trijiem pēcpusdienā devās no savas dzīvesvietas Madlienas pagasta /Nosaukums B/ uz darbavietu Madlienas centrā. Ceļš bija tukšs un nevienu citu mašīnu līdz zināmam brīdim nesatika. No mājas /pers. L/ nobrauca kādus 800 metrus, kad, braucot no kalna lejā, pie upītes satika pretējā virzienā braucošu sarkanas krāsas vieglo automašīnu Opel. 07.09.2011. protokolā fiksēts, ka minētā automašīna, vizuāli novērtējot, tai ceļa situācijai un apstākļiem – brauktuve grantēta, atrodas ārpus apdzīvotas vietas – ātri vai pārgalvīgi nebrauca, /pers. L/ novērtēja apmēram ap 60-70 km/h. Sarkanā mašīna nekādā veidā braukšanai traucējumus neradīja, /pers. L/ ar to netraucēti samainījās.

Liecinieka māja izvietota tuvu ceļam. Todien /pers. L/ pļāva zāli un var apgalvot, ka automašīna Opel pa ceļu „negonkoja", braukājot vairākas reizes turpu, šurpu. Tuvākajā apkaimē ir viens cits ātrbraucējs ar gaišas krāsas automašīnu.

Par avāriju pie mājas ceļa gala /pers. L/ uzzināja no sievas zvana. Liecinieks atbrīvojās pēc kādām 10-15 minūtēm un, kad ieradās dzīvesvietā, tur sastapa vienu ātrās palīdzības mašīnu, ceļu policijas mašīnu, kā liecinieks saprata, smagāk cietušie bija aizvesti.

07.09.2011. protokolā fiksēts, ka pāris metru attālumā, apmēram 10 metri, no mājas /Nosaukums B/ ceļa gala bija notikusi sadursme starp iepriekš redzēto automašīnu Opel un zilganas krāsas automašīnu Volkswagen Golf. /pers. L/ bija notikuma vietā un redzēja automašīnas Volkswagen Golf atstātās bremzēšanas pēdas uz brauktuves. /pers. L/ izskatījās, ka automašīna Volkswagen Golf līkumu izbraukusi pa kreiso ceļa pusi jeb iekšmalu. Mašīnas atstātās pēdas faktiski bija paralēlas ceļa kreisās puses nomalei, ja skatās mašīnas braukšanas virzienā, tās „nenāca" ieslīpi no labās joslas jeb ceļa labās puses uz kreiso. Kad liecinieks bija notikuma vietā, viņa klātbūtnē abu mašīnu vadītāji savā starpā nesarunājās, abu starpā par apstākļiem domstarpību nebija, kā arī /pers. L/ klātbūtnē neviens no vadītājiem nepārmeta ceļu policijai savu dienesta pienākumu nepienācīgu pildīšanu.

/pers. L/ ierašanās brīdī notikuma vietā bija iedzīvotāji no blakus mājas /Nosaukums K/. Uz brauktuves aiz automašīnas Opel par pēdām neko /pers. L/ nevarēja pateikt, jo tur stāvēja viena „ātro" mašīna, kopumā esot bijušas 3 „ātro" mašīnas, bija piebraukusi ceļu policija un ziņkārīgie, līdz ar to Opel pēdas ilgākā ceļa posmā līdz sadursmei, ja tādas bija, tad bija izbraukātas, un liecinieks tās īpaši nepētīja.

Pēc pirmstiesas procesā sniegto liecību nolasīšanas tiesas izmeklēšanā liecinieks /pers. L/ apstiprināja šādas sniegtās liecības un vēlreiz apstiprināja, ka bremzēšanas pēdas sākās no ceļa labās puses uz ceļa kreiso pusi, no viena līkuma braucot taisni uz otru līkumu, lai to (līkumu) varētu izņemt. /pers. L/ ieskatā uz ceļa nebija nekas traucējošs, lai līkumu izbrauktu pa labo joslu. Par savu māju nosaukumu /pers. L/ liecināja, ka tas izvietots 2-3 metrus no ceļa malas un uz labo pusi vērstajā līkumā, skatoties no Madlienas puses, tas netraucē pārredzamību, braucot pa savu joslu.

Lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai prokurora norādītie rakstveida pierādījumi, kuru pārbaudi nelūdza procesā iesaistītās personas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 449.panta trešo daļu.

2011.gada 17.jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ 089760 un foto tabula (lietas 1.sējuma 8.-17.lapa).

Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr.EZ 089760 (lietas 1.sējuma 8.lapa) fiksētas ziņas par abiem iesaistītajiem transportlīdzekļiem un to bojājumiem, notikuma vieta –ārpus apdzīvotas vietas Madlienas pagastā vietējas nozīmes ceļš, kas ved no Madliena uz mājām /Nosaukums B/ 1.kilometrs, notikuma apraksts – 2011.gada 17.jūnijā plkst.15.06 Ogres novadā, Madlienas pagastā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volkswagen Golf, reģistrācijas numurs /numurs/, pa vietējas nozīmes ceļu, kas ved no Madlienas uz mājām /Nosaukums A/, Madlienas virzienā 1.kilometrā un sadūrās ar pretim braucošu transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas numurs /numurs/, kuru vadīja /pers. E/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

Protokolā Nr.EZ 089760 fiksēts, ka apskate veikta virzienā no Madlienas uz mājām /Nosaukums B/, apskate veikta dienā, apmācies un lietus, notikuma vietā ceļa posms bez krituma, pagrieziens pa kreisi, sauss grants segums, kā arī ceļa un brauktuves platums 5,50 m, divas joslas (2,75 m), satiksmi regulējošu ceļa zīmju notikuma vietā nav. Protokolā fiksēts, ka redzamību no vadītāja vietas kustības (braukšanas) virzienā nekas netraucē. Tāpat protokolā fiksēts fakts par dubultīgām bremzēšanas pēdām 8,1 m automašīnai Volkswagen Golf un 22,2 m automašīnai Opel Corsa, kuras detalizēti skatāmas protokola shēmā, un stiklu un plastmasas lauskām 2x3 m laukumā.

Tiesu medicīniskās ekspertīzes (2011.gada 16.augustā) **eksperta atzinumā Nr.155** (lietas 1.sējuma 109.-112.lapa**) fiksēti /pers. B/** konstatētie miesas bojājumi, kas ir politrauma: galvas sasitums ar plēstu brūci labā paura rajonā, ar labās puses deniņu, paura un spārnu kaula lūzumu, galvas smadzeņu kontūziju, ar smadzeņu tūsku; ķermeņa sasitums ar labās plaušas segmenta kontūziju; kreisās ceļa locītavas rajona sasitums.

Eksperts atzina, ka konstatētie bojājumi radušies trulu un šķautņainu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā un tie varēja rasties ceļu satiksmes negadījumā 2011.gada 17.jūnijā policijas lēmumā norādītajos apstākļos.

Iegūtie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bojājumi, kas bīstami dzīvībai.

Tiesu medicīniskās ekspertīzes (2011.gada 16.augustā) **eksperta atzinumā Nr.152** (lietas 1.sējuma 114.-117.lapa**) fiksēti /pers. D/** konstatētie miesas bojājumi: galvas sasitums ar sistām brūcēm galvas matainajā daļā un galvas smadzeņu satricinājums; ķermeņa sasitums.

Eksperts secināja, ka konstatētie bojājumi radušies trulu priekšmetu un priekšmetu ar šķautni (kādas ir logu stiklu lauskas) traumatiskas iedarbības rezultātā un tie varēja rasties ceļu satiksmes negadījumā 2011.gada 17.jūnijā policijas lēmumā norādītajos apstākļos.

Eksperts atzina, ka miesas bojājumi, kurus ieguva /pers. D/, pēc sava rakstura neatkarīgi no ārstēšanās laika, pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku, kas ilgst no 7 dienām līdz 21 dienai.

Papildu tiesu medicīniskās ekspertīzes (sākta 2011.gada 22.septembrī, pabeigta 2011.gada 29.septembrī) **eksperta atzinumā Nr.9** (lietas 1.sējuma 119.-124.lapa**) fiksēti /pers. D/** konstatētie miesas bojājumi: galvas sasitums ar sistām brūcēm pierē un galvas smadzeņu satricinājums; multipli ķermeņa sasitumi.

Eksperts secināja, ka galvas trauma radusies trula un šķautņainu priekšmetu, t.sk., loga stiklu traumatiskā iedarbībā. Multiplie ķermeņa sasitumi radušies trulu priekšmetu iedarbībā.

Eksperts secināja, ka konstatētie bojājumi varēja rasties ceļu satiksmes negadījumā 2011.gada 17.jūnijā apstākļos, kādus tos norādīja cietušais tiesmedicīniskās apsekošanas laikā.

Iegūtā galvas smadzeņu trauma izsaukusi vispārēju smadzeņu saslimšanu – pēctraumatisku encefalopātiju ar turpmāku ilgstošu ārstēšanos (2 mēneši), tādējādi iegūtie miesas bojājumi pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem kā bojājumi, kas izraisījuši ilgstošu veselības traucējumu.

Eksperts norādīja, ka sisto brūču pierē dzīšanas procesā izveidojušās rētas, kuras rada nenozīmīgu kosmētisku defektu, taču to intensitāte laika gaitā vai konservatīvas ārstēšanas rezultātā mazināsies un to likvidēšanai nav nepieciešama operatīva iejaukšanās (kosmētiska operācija).

Tiesu medicīniskās ekspertīzes (2011.gada 16.augustā) **eksperta atzinumā Nr.151** (lietas 1.sējuma 126.-128.lapa**) fiksēti /pers. E/** konstatētie miesas bojājumi: galvas sasitums ar zoda ādas nobrāzumu un sistu brūci apakšlūpas gļotādā un kreisās pēdas sasitums ar pēdas 3.kaula lūzumu.

Eksperts atzina, ka konstatētie bojājumi radušies trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā un tie varēja rasties ceļu satiksmes negadījumā 2011.gada 17.jūnijā policijas lēmumā norādītajos apstākļos.

Iegūtie miesas bojājumi pēc sava rakstura neatkarīgi no ārstēšanās laika pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem kā bojājumi, kas pie parastas gaitas izraisa ilgstošu veselības traucējumu.

Tiesu medicīniskās ekspertīzes (sākta 2011.gada 16.augustā, pabeigta 2011.gada 19.augustā) **eksperta atzinumā Nr.153** (lietas 1.sējuma 130.-133.lapa**) fiksēti /pers. F/** konstatētie miesas bojājumi: galvas sasitums ar sistu brūci pierē un galvas smadzeņu satricinājumu; kreisās pēdas rajona sasitums ar sīkām sistām virspusējām brūcēm un pēdas locītavas saišu sastiepumu.

Eksperts atzina, ka konstatētie bojājumi radušies trulu un šķautņainu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā un tie varēja rasties ceļu satiksmes negadījumā 2011.gada 17.jūnijā policijas lēmumā norādītajos apstākļos.

Iegūtie miesas bojājumi pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu, kas ilgst no 7 dienām līdz 21 dienai.

Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta atzinumā Nr.11-1477 (lietas 1.sējuma 146.-147.lapa**) secināts,** ka pirms bremzēšanas uzsākšanas automobiļa Vokswagen Golf Variant, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, braukšanas ātrums bija 53 km/h, bet automobiļa Opel Corsa, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ap 78 km/h. Savukārt sadursmes brīdī automobiļa Volkswagen Golf Variant braukšanas ātrums bija ap 38 km/h, bet automobiļa Opel Corsa – ap 54 km/h.

Sākotnējā kontaktā atradās automobiļa Volkswagen Golf Variant priekšējā kreisā daļa ar automobiļa Opel Corsa priekšējo kreiso daļu.

Sadursme notika automašīnas Opel Corsa braukšanas joslā.

Sadursmes brīdī automobilis Volkswagen Golf Variant atradās automobiļa Opel Corsa braukšanas joslā ieslīpi pret brauktuves garenasi.

Automašīna Opel Corsa atradās savā braukšanas joslā, automobiļa garenass atradās paralēli brauktuves garenasij.

Pēc sadursmes automašīnai Opel Corsa radās tendence griezties pretēji pulksteņrādītāja virzienam, pārvietojoties pa kreisi no sadursmes vietas. Pēc sadursmes automašīna Opel Corsa apstājās ceļu satiksmes negadījuma shēmā fiksētajā stāvoklī.

Pēc sadursmes automašīnai Volkswagen Golf Variant radās tendence griezties pulksteņrādītāja virzienā, pārvietojoties pa labi no sadursmes vietas. Pēc sadursmes automašīna Volkswagen Golf Variant apstājās ceļu satiksmes negadījuma shēmā fiksētajā stāvoklī.

Eksperts /pers. BT/ secināja, ka no tehniskā viedokļa automobiļa Volkswagen Variant iebraukšana pretējā braukšanas joslā ir iemesls (cēlonis) notikušajam ceļu satiksmes negadījumam.

Atzinumā Nr.11-1477 eksperts /pers. BT/ secināja, ka viņa rīcībā nav datu par to, ka automobilis Opel Corsa pirms sadursmes atradās pretējā braukšanas joslā. Pirms sadursmes automašīna Opel Corsa braukšanas ātrums bija ap 78 km/h.

Pēc pierādījumu, kuri pilnībā atreferēti šajā spriedumā, pārbaudes tiesa īstenoja Kriminālprocesa likuma 503.panta pirmās daļas prasības.

Par izvirzīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas tiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ izmantoja savas tiesības un atteicās sniegt liecību, jo ir liecinājusi un piekrita atbildēt uz jautājumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu tiesa nolasīja apsūdzētās /pers. A/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuras viņa sniedza kā persona, kurai bija tiesības uz aizstāvību, t.i., aizdomās turētās un apsūdzētās procesuālajā statusā, fiksētas 30.08.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 30.-32.lapa) un 08.12.2011. protokolā (lietas 1.sējuma 203.-204.lapa).

30.08.2011. protokolā **kā aizdomās turētā** pirmstiesas procesā /pers. A/ liecināja, ka viņai piederošā automašīna VW Golf, valsts reģistrācija numurs /TL numurs/, uz ceļu satiksmes negadījuma brīdi bija tehniskā kārtībā.

/pers. A/ liecināja, ka 2011.gada 17.jūnijā pa dienu kopā ar policijas darbinieku /pers. D/ aizbrauca uz meža pārkāpuma vietu Ogres novada Madlienas pagasta /Nosaukums AG/ saimniecībā. Pēc nepieciešamo darbību veikšanas /pers. A/ ar policijas darbinieku /pers. D/ plānoja atgriezties Madlienas policijas iecirkņa telpās, lai pabeigtu pārkāpuma noformēšanu, t.i., abi pildīja dienesta pienākumus. Ap pulksten trijiem pēcpusdienā no /Nosaukums AH/ devās uz Madlienas centru, kas ir aptuveni 2,3 kilometri, bet no negadījuma vietas līdz Madlienas centram apmēram 1,5 kilometri.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ liecināja, ka bija dienas gaišais laiks, nokrišņu vēl nebija, brauktuve bija ar grants segumu. Ceļa posms, kurā notika negadījums, ir ārpus apdzīvotas vietas. /pers. A/ vadīja automašīnu, bet policijas darbinieks sēdēja blakus. /pers. A/ bija piesprādzējusies, bet neievēroja, vai policijas darbinieks bija piesprādzējies. /pers. A/ vadīja automašīnu ar 60 km/h un, tuvojoties notikuma vietai, pretim, ne aiz /pers. A/ vadītās automašīnas vai pa priekšu neviena cita mašīna nebrauca.

/pers. A/ vadīja mašīnu savas joslas ietvaros, tuvāk ceļa viduslīnijai. Tuvojoties pa labi vērstam ceļa līkumam, /pers. A/ pamanīja pretī ļoti lielā ātrumā braucošu mašīnu. /pers. A/ kā šoferis ar pieredzi novērtēja, ka otras mašīnas ātrums bija apmēram 120 km/h. Automašīna Opel Corsa sarkanā krāsā bija nevadāmā stāvoklī, tā slīdēja ārā no tālāk uz priekšu esošā ceļa līkuma. No /pers. A/ skatu punkta raugoties, priekšā bija izvietots ceļa līkums, apmēram 300 līdz 400 metri no /pers. A/ atrašanās vietas un vērsts pa kreisi. /pers. A/ pamanīja, ka līkumā parādījās sarkanā mašīna, kura lielā ātrumā

pārvietojās pa automašīnas VW Golf joslu. Ieraugot savā joslā sarkano mašīnu, /pers. A/ piespiedās tuvāk savas joslas nomalei, virzot mašīnu pa labi, nebremzējot. Redzot, ka mašīna tuvojas un ceļa labajā pusē aug lieli koki, /pers. A/ izlēma griezt automašīnas VW Golf stūri pa kreisi, lai izvairītos no sadursmes. Otra mašīna visu laiku „nāca" virsū, nedaudz ieslīpi ar savu labo sānu pavērsta attiecībā pret /pers. A/ automašīnu.

/pers. A/ uztvēra šo automašīnu kā šķērsli un novērtēja, ka tajā situācijā viņai no sadursmes palīdzēs izvairīties manevrs pa kreisi. Pirms sadursmes vietas ceļa labajā pusē izvietots piebraucamais ceļš uz mājām /Nosaukums B/, bet /pers. A/ to neievēroja, jo bija koncentrējusi skatienu uz automašīnu Opel Corsa. Cik liels attālums abas mašīna šķīra brīdī, kad /pers. A/ grieza automašīnas VW Golf stūri pa kreisi, lai pārkārtotos uz pretējo joslu, nevarēja pateikt.

30.08.2011. protokolā fiksēts, ka /pers. A/ radās iespaids, ka abas automašīnas uz pretējo joslu devās vienlaicīgi. Pārkārtojoties pa kreisi, t.i., jau atrodoties sev pretējā joslā, /pers. A/ bremzēja, cerībā, ka izdosies un sadursme nenotiks, bet sadursme notika. /pers. A/ paspēja ievērot, ka sadursmes brīdī otra mašīna ar savu priekšdaļu, tās labo stūri kontaktējās ar automašīnas VW Golf priekšdaļas vidu. /pers. A/ samaņu nezaudēja, notikumus pirms un pēc sadursmes atceras skaidri.

Kā aizdomās turētā /pers. A/ liecināja, ka notikuma vietā uz brauktuves bija palikušas automašīnas Opel Corsa atstātās sānslīdes pēdas, uz ko /pers. A/ norādīja policijas darbiniekiem. Šīs pēdas pierādīja to, ka mašīnas vadītājs nebrauca taisni pa savu joslu. Pēdas nebija taisnas jeb paralēlas brauktuves malai, bet ieslīpi virzījās no ceļa vidus puses uz ceļa nomali.

/pers. A/ liecināja, ka otras mašīnas vadītājs/pers.E/pārmeta, kāpēc /pers. A/ iebrauca viņa joslā. /pers.E/ lūdza, lai /pers. A/ nesaka, ka tieši viņš ir vadījis automašīnu Opel Corsa, respektīvi viņš par vadītāju gribēja uzdot citu personu, kam /pers. A/ nepiekrita.

/pers. A/ pārliecināta, ka negadījumam par cēloni ir automašīnas Opel Corsa vadītāja izvēlētais ļoti lielais braukšanas ātrums, kā arī pārvietošanās pa automašīnas VW Golf braukšanas joslu, kādēļ /pers. A/ pieņēma lēmumu iebraukt pretējā joslā, lai izvairītos no sadursmes.

Aizdomās turētās nopratināšanas protokola noslēgumā /pers. A/ precizēja, ka otras automašīnas Opel Corsa vadītājs bremzēt sāka tikai tad, kad bija atgriezies savā joslā. Sadursmes gūto traumu dēļ /pers. A/ bija apātiska, miegaina, kavēta un šoka iespaidā protokolu parakstīja, neapzinoties situācijas nopietnību un neierakstot savus iebildumus par shēmu, par to, ka tajā nav atspoguļotas precīzi automašīnas Opel Corsa pēdas slīpi no pretējās joslas atpakaļ savā joslā. /pers. A/ pieņēma lēmumu par iebraukšanu pretējā joslā, kad vairs neredzēja citas iespējas no sadursmes izvairīties, tas pat nebija lēmums, bet reakcija uz radušos situāciju. Pēc sadursmes, stāvot notikuma vietā, /pers. A/ dzirdēja kāda vīrieša teikto, ka tā sarkanās krāsas automašīna Opel Corsa ir aiznesusies garām 4 līdz 5 reizes, kas /pers. A/ lika domāt, ka automašīnas vadītājs nodarbojas ar ātru braukšanu.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ **kā apsūdzētā** 08.12.2011. liecinājusi, ka sevi par vainīgu izsniegtajā apsūdzībā atzīst daļēji. /pers. A/ uzskata, ka arī otrās automašīnas vadītājs /pers. E/ ir vainojams šīs avārijas situācijas izraisīšanā, jo pirms ceļu satiksmes negadījuma bija braucis pa apsūdzētās joslu viņai pretim, kā rezultātā, lai izvairītos no sadursmes, /pers. A/ iebrauca /pers. E/ braukšanas joslā. Tajā brīdī, izvērtējot situāciju uz ceļa, abu automašīnu ātrumus, apsūdzētā bija pārliecināta, ka /pers. E/ vadītā automašīna nevarēs atgriezties savā joslā.

Apsūdzētā/pers. A/, atbildot uz jautājumiem, liecināja, ka apsūdzētās izjūtas par ceļu satiksmes negadījumu ir tādas, ka viņa tā izraisīšanā nav vainīga. Lasot ceļu satiksmes noteikumus, kuros norādīts, ka jāpaliek ceļa labajā joslā, apsūdzētā tos neizprot. Viņa uzskata, ja būtu aizrunājusies, aizmigusi un iebraukusi pretējā joslā, tad vainīga, bet tajā situācijā, kad redzēja /pers. E/ braukšanu viņas joslā, neredzēja citu iespēju.

Apsūdzētā atzina, ka pēc likuma viņa ir vainīga notikušajā, jo viņas manevrs nav attaisnojies. Tagad apsūdzētā saprot, ka jāpaliek savā joslā.

Uz cietušās /pers. B/ jautājumu par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu apsūdzētā liecināja, ka viņai nav šādu līdzekļu, lai atlīdzinātu zaudējumu. Ja tas ir iespējams, apsūdzētā lūdza samazināt šo summu. Apsūdzētajai pēc nodokļu nomaksas alga ir aptuveni 460 EUR. Ievas/pers. F/ pieteikto kaitējuma kompensāciju apsūdzētā atzina kā atlīdzināmu.

Par nolasītajām liecībām apsūdzētā liecināja, ka liecības būtu precīzākas, ja /pers. A/ pati rakstītu. Apsūdzētā liecināja, ka attālums 300-400 metru nav precīzs liecībās, kad liecināja par ieraudzīto pretimbraucošo mašīnu nevadāmā stāvoklī un slīdēšanu, jo šādu attālumu pateikt „izspieda" izmeklētāja.

Pēc iepriekš notikušās tiesas sēdes /pers. A/ aizbrauca uz notikuma vietu un izmērīja attālumu. No līkuma, no kura apsūdzētā izbrauca ar savu mašīnu, līdz otram līkumam, kur redzēja pretimbraucošo mašīnu, bija 140 metri.

Vizuāli apsūdzētā atceras, ka pretimbraucošo mašīnu ieslīpi redzēja visu laiku, tā brauca tieši pretī. Apsūdzētā nedaudz piebremzēja. To, ka pretī braucoša automašīna ir nevadāma, apsūdzētā noteica tāpēc, ka redzēja mašīnu ieslīpi nākam. Kad notikuma vietā abus vadītājus pratināja, /pers. A/ esot teikusi, lai policists aiziet 40 metrus tālāk, kur ir slīpās pēdas.

Par pretimbraucošās mašīnas ātrumu /pers. A/ spriedusi pēc savām izjūtām, ņemot vērā pieredzi, /pers. A/ ieguva autovadītāja tiesības 1995.gadā, bet regulāri brauc no 2000.gada.

Pēc iepriekšējās tiesas sēdes apsūdzētā /pers. A/ nejauši satikusi liecinieku /pers. AL/, kurš teica, ka paskatījās abām mašīnām spidometrus,/pers.E/ mašīnai spidometrs bija apstājies ļoti augstu, minot skaitli 160, bet precīzi cik, liecinieks neatcerējies pateikt. Savukārt /pers. A/ mašīnai spidometrs bijis ļoti zemu. Ņemot vērā savu šofera pieredzi, /pers. A/ var teikt, ka /pers. E/ brauca ātri, par ko liecina viņa 21 metru garais bremzēšanas ceļš.

Izvērtējot lietas iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētās vainīgums apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas ir pierādīts un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoš a sprieduma taisīšanai.

Lietas iztiesāšanā pārbaudīto un šajā spriedumā atreferēto pierādījumu novērtēšanā tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmajā daļā noteikto, ka pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā, ko reglamentē minētā panta otrā daļa.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127.panta pirmo daļu pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētā kārtībā iegūtas un noteiktā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai.

Iztiesāšanā pārbaudīto pierādījumu novērtēšanā tiesa respektē Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajā daļā noteikto, t.i., to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Vērtējot pierādījumus apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, kura izvirzīta /pers. A/, tiesa ievēro arī Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajā daļā noteikto, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to (pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu) esamību vai neesamību.

Izvērtējot iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus /pers. A/ izvirzītās apsūdzības apjomā pēc pieļaujamības, ticamības un attiecināmības kritērijiem, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem, kuri fiksēti liecībās, rakstveida pierādījumos un dokumentos, kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa ievēro noteikumu, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem, kā to noteic Kriminālprocesa likuma 128.panta trešā daļa.

Tiesa atzīst, ka iztiesāšanā pārbaudītajiem pierādījumiem šajā kriminālprocesā nav pamata konstatēt pieļaujamības vai ticamības kritērija

iztrūkumu, kā arī spriedumā atreferētajiem pierādījumiem piemīt attiecināmības kritērijs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana ir kriminālsodāma, ja vainīgā darbības vai bezdarbības rezultātā ir nodarīts kaitējums cietušā veselībai vai dzīvībai un starp nodarījumu un kaitīgajām sekām konstatēta cēloņsakarība.

Lai iestātos krimināltbildība pēc Krimināllikuma 260.panta, jākonstatē noziedzīga nodarījuma sastāva obligātās pazīmes, tostarp tas, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, ir iestājušās panta attiecīgajā daļā paredzētās sekas, cēloniskais sakars starp ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un sekām, transportlīdzekļa vadītāja vaina ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanā un seku izraisīšanā.

Tiesas vērtējumā šajā procesā pārbaudīto un spriedumā atreferēto pierādījumu kopums ir pietiekams, lai atzītu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos apstākļus par pierādītiem un konstatētu noziedzīga nodarījuma sastāvu, t.i., objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kas ir nepieciešams un pietiekams, **lai konstatētu /pers. A/ vainīgumu** tādā apsūdzības jeb faktisko apstākļu apjomā, kuru tiesa atzīst par pierādītu ar šo spriedumu, t.i., par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Krimināllikuma 260.pants kā Krimināllikuma Sevišķajā daļā ietvertā krimināltiesību norma ir tiesību teorijā definētā blanketā dispozīcija, kura neapraksta noziedzīgā nodarījuma pazīmes, bet norāda uz citu normatīvu aktu, kur tās paredzētas, t.i., krimināltbildība iestājas, ja noziedzīgā nodarījuma subjekts – transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un noteikumu pārkāpums ir izraisījis konkrētas sekas, t.i., faktiski jauktā jeb kombinētā dispozīcija.

Šajā kriminālprocesā iztiesāšanā pārbaudīto pierādījumu kopums ļauj ārpus saprātīgām šaubām tiesai secināt, ka apsūdzētā /pers. A/ kā transportlīdzekļa vadītāja ar pārējām krimināltbildības subjektam piemītošajām obligātajām pazīmēm (fiziska persona, kurai ir krimināltbildības vecums un juridiskās pieskaitāmības kritērijs) ir pārkāpusi Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnijā izdoto noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk **CSN**) 3., 4., 10., 34., 38.5., 112., 113.punkta prasības. Tiesa neatreferēs minēto CSN punktu prasības saturiski, jo tās ir citētas sprieduma aprakstošajā daļā pie apsūdzības izklāsta, kuru tiesa atzīst par pierādītu ar šo spriedumu.

Ārpus saprātīgām šaubām ar iztiesāšanā pārbaudītajiem pierādījumiem, kuri pilnā apjomā atreferēti šajā spriedumā, visā to kopumā un savstarpējā sakarībā pilnībā ir pierādīts fakts, ka 2011.gada 17.jūnijā ap plkst.15.06 Ogres novada Madlienas pagastā no māju /Nosaukums A/ puses Madlienas centra virzienā notika ceļu satiksmes negadījums, kurā notika **sadursme** starp apsūdzētās /pers. A/ vadīto automobili Volkswagen Golf Variant, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un /pers. E/ vadīto automobili Opel Corsa, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Minēto faktu pierāda 2011.gada 17.jūnija ceļu satiksmes negadījuma (turpmāk CSNg) reģistrēšanas protokols Nr.EZ 089760 kopā ar shēmu (lietas 1.sējuma 8.lapa) un foto tabulu (lietas 1.sējuma 9.-17.lapa), kā arī iztiesāšanā nopratināto personu liecībās fiksētie fakti (nopratināto personu liecības atreferētas spriedumā).

Sadursmes vietu un mehānismu pierāda Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta /pers. BT/ atzinumā Nr.11-1477 izdarītie secinājumi. Atzinumā nepārprotami secināts, ka sadursme notika automašīnas Opel Corsa braukšanas joslā. Eksperts /pers. BT/ secināja **no tehniskā viedokļa, ka automobiļa Volkswagen iebraukšana pretējā braukšanas joslā ir iemesls (cēlonis) notikušajam ceļu satiksmes negadījumam.**

Tiesai nav pamata neticēt autotehnikas speciālistam, turklāt eksperta secinājumi par /pers. A/ vadītās mašīnas iebraukšanu pretējā braukšanas joslā pilnībā sakrīt ar faktiem, kuri fiksēti iztiesāšanā nopratināto personu liecībās (cietušie /pers. E/, /pers. F/, liecinieks /pers. I/), kā arī fakti par redzētajām bremzēšanas pēdām notikuma vietā, kuras bija izvietotas automašīnas Opel Corsa braukšanas joslā, kura bija pretējā braukšanas josla apsūdzētās /pers. A/ braukšanas virzienam (fakti liecinieku /pers. H/, /pers. AP/, /pers. AS/, /pers. BC/, /pers. BF/, /pers. AH/, /pers. L/ liecībās).

Turklāt pati apsūdzētā /pers. A/ nav noliegusi faktu, ka iebrauca pretējā braukšanas joslā, vienīgi centusies skaidrot un pamatot sava manevra iemeslus.

Tāpat ārpus saprātīgām šaubām ar iztiesāšanā pārbaudītajiem pierādījumiem pilnībā ir pierādīts fakts, ka minētā ceļu satiksmes negadījuma, t.i., divu automobiļu sadursmes **rezultātā ir iestājušās sekas,** kuras ir nepieciešamas un pietiekamas kā krimināltbildības pamats pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Atbilstoši tiesu medicīniskajiem kritērijiem automobiļa Opel Corsa pasažiere /pers. B/ ieguva smagus miesas bojājumus, t.i., bojājumus, kas bīstami dzīvībai, cietušais /pers. E/ ieguva vidēji smagus miesas bojājumus, cietusī /pers. F/ ieguva vieglus miesas bojājumus, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējumu. Savukārt automobiļa Volkswagen Golf Variant pasažieris /pers. D/ ieguva pēc tiesu medicīniskajiem kritērijiem vidēji smagus miesas bojājumus, tostarp arī apsūdzētā /pers. A/ ieguva vieglus miesas bojājumus, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējumu.

Seku faktu pierāda tiesu medicīnas ekspertīzes gaitā dotie eksperta atzinumi Nr.155, Nr.152, Nr.9 (papildu ekspertīze), Nr.151, Nr.153 (lietas 1.sējuma 109.-112., 114.-117., 119.-124., 126.-128., 130.-133.lapa), kuri saturiski pilnībā atreferēti šajā spriedumā, par cietušajiem konstatētajiem miesas bojājumiem, to lokalizāciju, izcelsmes mehānismu un raksturu jeb tiesmedicīnisko kritēriju smaguma pakāpes nozīmē.

Visos minētajos atzinumos eksperts secināja, ka konstatētie bojājumi katram no četriem cietušajiem radušies trulu un šķautņainu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā un tie varēja rasties ceļu satiksmes negadījumā 2011.gada 17.jūnijā policijas lēmumā norādītajos apstākļos.

Tiesai nav pamata apšaubīt eksperta veiktos pētījumus, kuros pamatotas izmantotās speciālās zināšanas tiesu medicīnā.

Tiesa atzīst, ka ārpus saprātīgām šaubām iztiesāšanā **pierādīts ir cēloniskais sakars** starp CSN pārkāpumiem, kurus pieļāva apsūdzētā /pers. A/ un kuri viņai inkriminēti apsūdzībā, un sekām (smags miesas bojājums, vidēji smags miesas bojājums un viegls miesas bojājums), kuras iestājās ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, kā arī pierādīts /pers. A/ vainīgums CSN pārkāpšanā un cēlonisko seku izraisīšanā.

Tiesas vērtējumā cēlonisko sakaru starp kaitīgajām sekām un apsūdzētās rīcību ar iebraukšanu pretējā braukšanas joslā, pārkāpjot CSN prasības, pierāda savstarpējā saistībā un kopsakarībā 2011.gada 17.jūnija CSNg reģistrēšanas protokols Nr. EZ 089760 kopā ar shēmu (lietas 1.sējuma 8.lapa) un foto tabulu (lietas 1.sējuma 10.-17.lapa) un eksperta /pers. BT/ secinājumi autotehniskajā ekspertīzē, kā arī fakti cietušo /pers. E/, /pers. F/, liecinieka /pers. I/ liecībās, netieši arī cietušā /pers. D/ liecības, tāpat fakti liecinieku /pers. H/, /pers. AP/, /pers. AS/, /pers. BC/, /pers. BF/, /pers. AH/, /pers. L/ liecībās par pēdām uz ceļa sadursmes vietā, kuras pierāda /pers. A/ braukšanu pretējā braukšanas joslā tieši pirms sadursmes.

Iztiesāšanā nopratinātā liecinieka /pers. AL/ liecības, kuras tiesas debatēs valsts apsūdzība novērtēja kā kļūdainas un pamatotas ar stereotipiem un bez nozīmes, tiesas vērtējumā ir pietiekami ticamas un vērā ņemamas šajā kriminālprocesā krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulēšanā.

Tiesa uzskata, ka liecinieka /pers. AL/ liecības nav pamata uzskatīt par kļūdainām, kā arī tās **nav pretrunā** ar pierādīšanas priekšmetā noskaidrojamo apstākļu kopumu, kuru tiesa atzīst par pierādītu un konstatē kā pilnīgi pietiekamu pamatu /pers. A/ krimināltbildībai pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Liecinieks /pers. AL/ liecināja par automašīnas Opel Corsa braukšanas jeb kustības trajektoriju līdz sadursmei, ņemot vērā liecinieka izpētītās pēdas uz ceļa no Madlienas puses līdz sadursmes vietai (liecības pilnībā atreferētas sprieduma tekstā), un tās apstiprina apsūdzētās /pers. A/ un cietušā /pers. D/ liecības daļā par /pers. E/ iebraukšanu pretējā braukšanas joslā. Šajā daļā pierādījumu jeb faktu avoti – apsūdzētā /pers. A/, cietušais /pers. D/ un liecinieks /pers. AL/.

Šādu faktu noliedza /pers. E/ un pārējie līdzbraucēji – cietusī /pers. F/, liecinieks /pers. I/, bet cietusī /pers. B/ neatcerējās notikuma detaļas, kā arī CSNg reģistrēšanas protokolā Nr.EZ 089760 nav fiksētas šādas pēdas, par kurām liecināja /pers. AL/, un tādas notikuma vietā, veicot savus tiešos

pienākumus, nav konstatējuši policijas darbinieki /pers. H/ un /pers. AP/, kuri nopratināti iztiesāšanā. Tādā veidā arī eksperta, kuram ir speciālas zināšanas autotehnikas jomā, rīcībā nebija datu par to, ka automobilis Opel Corsa pirms sadursmes atradās pretējā braukšanas joslā.

Tiesas vērtējumā minētais nenozīmē, ka būtu nepatiesas apsūdzētās /pers. A/, cietušā /pers. D/ un liecinieka /pers. AL/ liecības daļā, kuras norāda uz /pers. E/ iebraukšanu pretējā braukšanas joslā un atgriešanos atpakaļ savā joslā, kurā pēc tam notika sadursme.

Cietušais /pers. E/ nav ieinteresēts liecināt pret sevi, kā arī viņam ir tiesības neliecināt pret sevi.

Cietušās /pers. F/ liecības šajā daļā tiesas vērtējumā ir pieļāvuma formā, lietojot vārdus „domāju, ka neiebrauca", pirmstiesas procesā gan tās bija noteiktākā formā – „/pers. E/ nebrauca pa pretējo joslu". Vienlaikus /pers. F/ liecībās vairākkārt norādīts, ka īpašu uzmanību ceļam nepievērsa un to nevēroja, tādējādi tiesa secina, ka liecības sniegtas pēc subjektīvām izjūtām un nevis par faktiski redzēto. Turklāt cietusī atradās automašīnas Opel Corsa aizmugures sēdeklī, no kura ceļa pārredzamība un joslu noteikšana, ja nepievērš īpašu uzmanību ceļam, tomēr nevar būt tik precīza, lai šajā daļā konstatētu augstu jeb absolūtu ticamības pakāpi.

Analogi tiesa vērtē liecinieka /pers. I/ liecības daļā, ka /pers. E/ neiebrauca pretējā joslā līdz notikušajai sadursmei, kura notika labajā joslā, jo arī /pers. I/ atradās automašīnas aizmugurē aiz vadītāja, tādējādi ceļa pārredzamība un joslu noteikšana tomēr nevar būt tik precīza, lai šajā daļā konstatētu augstu jeb absolūtu ticamības pakāpi.

Fakts, ka šādas automašīnas riteņu pēdas, par kurām liecināja /pers. AL/, nav fiksētas CSNg reģistrēšanas protokolā, nenozīmē, ka šo pēdu uz ceļa nebija.

Ņemot vērā fiksēto CSNg reģistrēšanas protokolā Nr.EZ 089760, shēmā un foto tabulā (lietas 1.sējuma 8.-17.lapa), liecinieku /pers. H/, /pers. AP/ un pārējo nopratināto personu liecības, tiesa secina, ka ceļa posmā, kurā liecinieks /pers. AL/ redzēja Opel Corsa braukšanas trajektorijas pēdas, par kurām liecināja, t.i., pirms vēl sākās CSNg reģistrēšanas protokolā fiksētās Opel Corsa bremzēšanas pēdas, apskate nav veikta.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka policijas darbinieki veica notikuma vietas apskati tikai tiešā sadursmes epicentrā, ņemot vērā CSNg reģistrēšanas protokolā Nr.EZ 089760 fiksētās bremzēšanas pēdas. Turklāt apskate veikta laikā, kad notikuma vietā jau bija ieradušies citi vērotāji, tostarp ar transportlīdzekļiem. Ņemot vērā šādus apstākļus, uz ko norādīja savās liecībās liecinieces /pers. AS/, /pers. BC/, nevar izslēgt negatīvu ietekmi uz atstāto pēdu pietiekamību vai kvalitāti sadursmes epicentrā, kas neveicināja konstatēt nepieciešamību policijas darbiniekiem procesuāli darboties plašākā diapazonā.

Liecinieks /pers. AL/ tāpat kā citi lieciniekі bija brīdināts par atbildību pirms liecību sniegšanas, tiesai nav pamata konstatēt apzināti nepatiesas liecības, jo šādas /pers. AL/ liecības saskan ar cietušā /pers. D/ un apsūdzētās liecībām.

Turklāt šajā kriminālprocesā visas iztiesāšanā nopratinātās personas sniedza liecības par katra subjektīvi redzēto jeb uztverto, tādējādi **visas liecības savstarpēji viena otru papildina un kopumā un savstarpējā sakarībā veido detalizētāku un plašāku apstākļu kopainu saistībā ar 2011.gada 17.jūnijā notikušo ceļu satiksmes negadījumu.**

Ņemot vērā tiesas vērtējumu liecinieka /pers. AL/ liecībām, kuras saskan ar cietušā /pers. D/ un apsūdzētās /pers. A/ liecībām, savstarpējā sakarībā ar tiesas vērtējumu cietušo /pers. E/, /pers. F/, liecinieka /pers. I/ liecībām šajā analizētajā daļā par /pers. E/ vadītās automašīnas braukšanas jeb kustības trajektoriju pirms sadursmes un pārējo iztiesāšanā nopratināto personu liecību vērtējumu, kā arī to, ka nevienam no pierādījumiem nav augstākā ticamības pakāpe pār citiem, tiesas ieskatā ar pietiekamu ticamības pakāpi apstiprinās fakts, ka īsi pirms sadursmes, kura notika Opel Corsa braukšanas joslā, /pers. E/ vadītā automašīna bija iebraukusi pretējā braukšanas joslā, kura bija apsūdzētās /pers. A/ braukšanas josla, tomēr viņš paspēja atgriezties atpakaļ savā braukšanas joslā.

Tiesas konstatējums par cietušā /pers. E/ **faktisko rīcību**, kura tiesas vērtējumā ir satiksmei bīstamas situācijas radīšana un kuru no tehniskā redzes viedokļa bez speciālām zināšanām nevar uzskatīt par iemeslu pēc tam notikušajai sadursmei, bet tajā (tiesas konstatētajā /pers. E/ faktiskajā rīcībā) var saskatīt CSN 3., 10.punkta pārkāpumu, **neatspēko** /pers. A/ izvirzīto apsūdzību, kādu tiesa atzīst par pierādītu ar šo spriedumu. Tomēr minētais konstatējums sniedz priekšstatu par veicinošu faktisko apstākli, kura ietekmē apsūdzētā /pers. A/ pieņēma lēmumu iebraukt pretējā braukšanas joslā, t.i., nerespektēt CSN 3.punkta, kā arī 113.punkta prasības.

Šajā spriedumā tiesa secināja, ka ārpus saprātīgām šaubām pierādīta notikušās **sadursmes vieta** automašīnas Opel Corsa braukšanas joslā, kas norāda, ka /pers. A/ **manevrs, lai arī kādu iemeslu veikts, nav attaisnojams un neatbilst CSN prasībām,** kuru pārkāpums ir krimināltiesības pamats /pers. A/ pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, konstatējot klasisku CSN **3.punkta** pārkāpumu ar iebraukšanu pretējā jeb kreisajā braukšanas joslā, kurā notika CSNg, un četras personas tā rezultātā ieguva miesas bojājumus, kā arī **113.punkta** prasību pārkāpumu – ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Ņemot vērā autotehniskās jomas eksperta /pers. BT/ atzinumu Nr.11-1477, kurā tika noteikts /pers. E/ vadītās automašīnas Opel Corsa braukšanas ātrums pirms sadursmes ap 78 km/h, kā arī vietējās nozīmes ceļa konfigurāciju ar līkumiem, ceļa īpatnības – caurtekas un dabiski izveidojušies šķēršļi, t.i., liecībās pieminētais „guļošais policists", grants segums, kas izriet no iztiesāšanā nopratināto personu liecībās minētajiem faktiem, lai arī /pers. E/ vadītajai mašīnai konstatētais ātrums – apmēram 78 km/h pirms sadursmes – nepārsniedz vispār atļauto ātrumu ārpus apdzīvotām vietām, tiesa uzskata, ka konkrētajiem tā ceļa apstākļiem (segums, šķēršļi, konfigurācija) /pers. E/ nebija izvēlējies atbilstošu ātrumu, ko prasa CSN 112.punkts, jo radīja satiksmei bīstamu situāciju.

Turklāt /pers. E/ nebija tiesību piedalīties ceļu satiksmē kā transportlīdzekļa vadītājam, jo nebija likumā noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, t.i., CSN 39.4.apakšpunkta pārkāpums, par ko viņš tika sodīts administratīvi.

Šādi tiesas konstatējumi par cietušā /pers. E/ kā otra CSNg iesaistītā transportlīdzekļa vadītāja faktisko rīcību ir pamatoti, jo krimināllietas iztiesāšanā tiesa ņem vērā judikatūrā nostiprināto atziņu, ka **nodarījuma smagums un raksturs ietver sevī arī cietušā rīcību notikumā**. Šāds atzinums nostiprināts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta (turpmāk - **Senāts**) 2012.gada 18.septembra lēmumā lietā Nr.SKK-406/2012, kurā norādīja, ka „**tiesa var konstatēt arī citu personu, tostarp cietušā prettiesisko rīcību, kas var ietekmēt vainīgā apsūdzētā sodu un kaitējuma kompensācijas apmēru**."

Ņemot vērā šo judikatūrā nostiprināto atziņu, šajā procesā nevar ignorēt konstatēto un pierādīto faktu, ka transportlīdzekļos braukušās personas, izņemot apsūdzēto /pers. A/, nebija piesprādzējušās, tādējādi /pers. E/ pārkāpa CSN 38.5.apakšpunktā noteikto, ka, braucot ar mehānisko transportlīdzekli, kura konstrukcijā paredzētas drošības jostas, būt piesprādzētam un nevest pasažierus, kuri nav piesprādzējušies [..], un pakārtoti pārkāpa CSN 4., 34.punkta prasības. Savukārt pasažieri – cietušie /pers. B/, /pers. F/ un /pers. D/, kā arī liecinieks /pers. I/ ar drošības jostu nelietošanu pārkāpa CSN 32.punkta prasības.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka šādi konstatētie apstākļi, t.i., minēto cietušo un liecinieka pieļautie pārkāpumi par drošības jostu nelietošanu, neietekmē tiesas secinājumus par apsūdzētās /pers. A/ vainīgumu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, jo cietušo pieļautie CSN 32., 38.5., 4., 34.punkta pārkāpumi nebija ceļu satiksmes negadījuma iemesls no tehniskā redzes viedokļa.

Šie konstatētie apstākļi neatbrīvo /pers. A/ no atbildības viņai izvirzītās apsūdzības apjomā, tomēr ir būtiski un tiesa ņems vērā šos apstākļus, lemjot par sodu, kā arī nosakot kaitējuma kompensācijas šajā krimināprocesā.

Krimināllikuma 10.panta pirmā daļa (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013. un /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā) noteic, ka noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības seku iestāšanās iespēju, tomēr vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst (noziedzīga pašpaļāvība), vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut

gan pēc nodarījuma konkrētajiem apstākļiem tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt (noziedzīga nevērība).

Apsūdzētā izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas ietverts Krimināllikuma XXI nodaļā „Noziedzīgi nodarījumi pret satiksmes drošību". Krimināllikuma nodaļas vispārējais apdraudējuma objekts ir sabiedriskās drošības intereses dažāda veida transportlīdzekļu kustības drošības un ekspluatācijas jomā, kam tiešais papildu objekts ir personas dzīvība un veselība, fizisku personu mantiskās intereses.

No subjektīvās puses CSN var pārkāpt kā apzināti, tā arī aiz neuzmanības, bet pret sekām iespējama tikai neuzmanība, kad vainīgais vai nu paredz seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi cer, ka tās izdosies novērst (noziedzīga pašpaļāvība), vai arī neparedz seku iestāšanās iespēju, kaut gan viņš varēja un viņam vajadzēja tās paredzēt (noziedzīga nevērība).

Apsūdzētās /pers. A/ faktiskā rīcība, kādu atzīst apsūdzētā un kāda tiek konstatēta šajā spriedumā, atbilst neuzmanībai noziedzīgas pašpaļāvības formā. /pers. A/ iebrauca pretējā braukšanas joslā, nevēloties izraisīt sadursmi un kaitīgās sekas (viņa ir transportlīdzekļa vadītāja ar likumā noteiktā kārtībā iegūtām transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un pārkāpjot CSN, paredz, ka tāda rīcība vispār var izraisīt kaitīgas sekas – sadursmi ar iespējamiem cietušajiem), bet cerēja (pēc /pers. A/ domām /pers. E/ nepaspēs atgriezties savā braukšanas joslā), ka tādā veidā izvairīsies no sadursmes.

Tiesa nekonstatē lietā faktus, kas liecinātu, ka apsūdzētā būtu atradusies galējas nepieciešamības stāvoklī vai nepārvaramas varas dēļ iebraukusi pretējā braukšanas joslā.

Tiesa atzīst, ka pierādīšanas gaitā ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par /pers. A/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, un nav konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu apsūdzētās attaisnošanai.

Apsūdzētajai/pers. A/ kā transportlīdzekļa vadītājai, kuras rīcība no tehniskā viedokļa bija par iemeslu ceļu satiksmes negadījumam, kura cēloniskās sekas ir kaitējums četru personu veselībai, piemīt nepieciešamās un pietiekamās kriminālatbildības subjekta pazīmes. Apsūdzētā ir fiziska un pieskaitāma persona, kas sasniegusi kriminālatbildības vecumu un vadījusi transportlīdzekli. Tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētās pieskaitāmības juridisko kritēriju kā subjekta obligātu īpašību.

Pamatojoties uz secinājumiem par to, ka apsūdzētās vainīgums izvirzītajā apsūdzībā pierādīts, tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbību kvalifikācija pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētā ir sodāma.

Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot apsūdzētajai /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņem vērā likumā definēto soda mērķi un vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību ietekmējošos apstākļus.

Noziedzīgā nodarījuma rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) apsūdzētās /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) ir jāklasificē kā **mazāk smags noziegums, kurš izdarīts aiz neuzmanības**. Par šādu noziedzīgu nodarījumu likumā bija paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz desmit gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem vai bez tā.

Likuma redakcijā, kura ir spēkā no 2013.gada 1.aprīļa, par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz desmit gadiem un saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu šāds noziedzīgais nodarījums klasificējas kā smags noziegums aiz neuzmanības. Savukārt soda sankcija ir vērtējama kā labvēlīgāka pašreiz spēkā esošajā likuma redakcijā, jo neparedz papildsoda piemērošanu.

Tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma klasifikāciju – mazāk smags noziegums, kāda tā bija noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā Krimināllikuma 5.panta trešās daļas noteikumus par to, ka nelabvēlīgākiem likuma noteikumiem nav atpakaļejoša spēka.

Tāpat tiesa ņem vērā 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktā noteikto, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās.

Vērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā arī konstatēto cietušā /pers. E/ prettiesisko rīcību, t.i., satiksmei bīstamas situācijas radīšana un piedalīšanās ceļu satiksmē kā transportlīdzekļa vadītājam bez tiesībām vadīt transportlīdzekli, kuras likumā noteiktā kārtībā nebija iegūtas.

Kaitējuma novērtējums.

Ar apsūdzētās neuzmanīgo rīcību ceļu satiksmē radīts kaitējums drošības interesēm transportlīdzekļu kustības drošības jomā un cēloniski radīts kaitējums veselībai četrām personām, no kurām cietušajai /pers. B/ smagi miesas bojājumi kā bojājumi, kas bīstami dzīvībai, cietušajiem /pers. E/ un /pers. D/ vidēji smagi miesas bojājumi katram un cietušajai /pers. F/ viegli miesas bojājumi kā bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu.

Kaitējuma novērtējumā tiesa ņem vērā iztiesāšanā konstatēto, ka cietušie /pers. E/, /pers. B/, /pers. F/ un /pers. D/ neizpildīja CSN prasības par drošības jostu lietošanu.

Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka savā pēdējā vārdā viņa atzina savu vainu, nožēloja izdarīto un lūdza piedošanu cietušajiem.

Tiesai nav pamata konstatēt apsūdzētās /pers. A/ rīcībā kādu no Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) izsmeļoši uzskaitītajiem atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Apsūdzētās personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētās /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā apsūdzētās personību raksturojošas ziņas lietā. /pers. A/ dzimusi /datums/Ogrē, Latvijas pilsone (lietas 1.sējuma 172.lapa), precējusies, apgādībā 08.03.2012. dzimusi meita (lietas 2.sējuma 30.lapa), augstākā izglītība, strādā Valsts meža dienesta Rīgas reģionālajā virsmežniecībā par mežsardzi (lietas 1.sējuma 187.lapa), deklarētā dzīvesvieta /adrese A/ (lietas 1.sējuma 174.lapa).

/pers. A/ agrāk nav tiesāta (lietas 1.sējuma 179.-180.lapa, 2.sējuma 73.-74.lapa), bet administratīvi sodīta līdz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai divas reizes par atļautā ātruma pārsniegšanu līdz 20 km/h apdzīvotā vietā un ārpus apdzīvotas vietas ātruma pārsniegšana no 21 km/h, bet pēc CSNg 2011.gadā – atļautā ātruma pārsniegšana no 21 km/h apdzīvotā vietā, aizliedzošā signāla pārkāpums un gājējas pārkāpums, 2014.gadā – divas reizes par ātruma pārkāpumu no 21 km/h ārpus apdzīvotas ietas (lietas 1.sējuma 181.-182.lapa, 2.sējuma 75.lapa).

Saskaņā ar tiesu medicīniskās ekspertīzes (2011.gada 16.augustā) eksperta atzinumu Nr.154 (lietas 1.sējuma 135.-137.lapa**)** /pers. A/ pašas izraisītajā negadījumā arī ieguva miesas bojājumus: ķermeņa un galvas sasitumu ar galvas smadzeņu satricinājumu (viegli miesas bojājumi, kas izraisījuši

īslaicīgu veselības traucējumu, kas ilgst no 7 dienām līdz 21 dienai).

Krimināllietas materiālos ir /pers. A/ raksturojums no Valsts meža dienesta Rīgas reģionālās virsmežniecības (lietas 1.sējuma 187.lapa).

Raksturojumā fiksēts, ka /pers. A/ strādā Valsts meža dienestā kopš tā izveidošanas 1993.gada 3.augustā. Darba gados Rīgas virsmežniecībā, Rīgas-Ogres virsmežniecībā un pašlaik Rīgas reģionālajā virsmežniecībā veic mežsarga amata pienākumus, kuros ietilpst praktiska meža apsaimniekošanu reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanas uzraudzība, Medību likuma un medību noteikumu ievērošanas kontrole, praktiska meža ugunsgrēka vietas atklāšana un ugunsgrēka ierobežošana u.c. Lai kvalitatīvi veiktu uzticētos amata pienākumus, nepieciešama regulāra pārvietošanās apm. 10 000 ha plašā meža teritorijā, tādēļ vitāli nepieciešams transportlīdzeklis un vadītāja apliecība. /pers. A/ ir 1992.gadā Ogres meža tehnikumā iegūta vidējā izglītība un 2005.gadā Latvijas Lauksaimniecības Universitātē iegūta augstākā mežsaimniecības inženiera izglītība. Iegūtās izglītības un personiskās īpašības palīdz /pers. A/ ātri orientēties jebkurā situācijā, kas nodrošina veiksmīgu uzticēto amata pienākumu izpildi. /pers. A/ ir komunikabla, ātri atrod kontaktu ar cilvēkiem, ļoti labi saprotas ar kolēģiem, iemantojusi cieņu kolektīvā, atbalsta un aktīvi iesaistās atpūtas un sporta pasākumos un to organizēšanā.

Tiesas vērtējumam iesniegtais raksturojums pozitīvi raksturo apsūdzēto /pers. A/.

Apsūdzētās personu kopumā tiesa vērtē apmierinoši kā likumpaklausīgi orientētu un sadzīvē pozitīvi tendētu indivīdu, nekonstatējot recidīva risku. Tiesas ieskatā notikušais ceļu satiksmes negadījums licis apsūdzētajai dziļāk izprast ceļu satiksmes noteikumu prasības un turpmāk /pers. A/ būs izteikti rūpīga un piesardzīga ceļu satiksmē un situāciju izvērtēšanā uz ceļiem.

Tiesas motīvi soda veida un apmēra noteikšanā.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajai /pers. A/, tiesa izvērtēja valsts apsūdzētājas viedokli par brīvības atņemšanas soda noteikšanu uz diviem gadiem sešiem mēnešiem bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem sešiem mēnešiem un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 55.panta sestās daļas 2.punktu prokurore lūdza uzlikt /pers. A/ par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas.

Cietušie atteicās izteikt viedokli par soda veidu un mēru. Aizstāve pēc būtības piekrita prokurores viedoklim, bet lūdza noteikt mazākā apmērā nosacītas notiesāšanas pārbaudes laiku.

Izvērtējot visu spriedumā minēto, kas noskaidrots par apsūdzētās personu un pārējiem apstākļiem, kas ņemami vērā pie soda noteikšanas, tiesa uzskata, lai sasniegtu likumā definēto soda mērķi, šajā kriminālprocesā apsūdzētajai /pers. A/ pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas nosakāms soda sankcijā paredzētais sods – brīvības atņemšana.

Soda noteikšanā /pers. A/ tiesa piemēro Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, t.i., soda mīkstināšana soda sankcijas ietvaros, ņemot vērā laiku, kāds pagājis no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, t.i., vairāk kā trīs gadi. Tiesa atzīst, ka šajā procesā, lai arī no tiesas slodzes pozīcijām zināmā mērā objektīvu iemeslu dēļ, procesā iesaistīto personu kā indivīdu tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, t.i., gada līdz divu robežās, tomēr nav izdevies nodrošināt.

Prokurores prasītais soda apmērs, ņemot vērā laiku, kāds pagājis no noziedzīgā nodarījuma un apsūdzētās personību, kura vērtējama kopumā pozitīvi, ir nosakāms mazākā apmērā sankcijas ietvaros, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas nosacījumus. Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods ir nosakāms uz vienu gadu, kas būs pietiekams, ņemot vērā to, ka neuzmanīgās rīcības dēļ vienai personai ir smags miesas bojājums, divām personām vidēja smaguma miesas bojājumi un vienai personai viegli miesas bojājumi.

Šādu soda apmēru tiesa pamato arī ar iztiesāšanā konstatēto cietušā /pers. E/ kā otra CSNg iesaistītā transportlīdzekļa vadītāja prettiesisko rīcību, kura konstatēta un detalizēti izvērtēta šajā spriedumā.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas soda sankcijā (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) paredzētā papildsoda piemērošanai tiesa nekonstatē pamatu.

Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā šā papildsoda piemērošanā likums paredzēja izvēles tiesības. Ņemot vērā apsūdzētās pozitīvo raksturojumu un darba specifiku, kura saistīta ar mežsardzes pienākumu veikšanu ļoti lielā teritorijā, ko nav iespējams veikt bez transportlīdzekļa izmantošanas, tiesas ieskatā var nepiemērot transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, kura nebija paredzēta kā obligāta Krimināllikuma 260.panta otrās daļas soda sankcijā.

Ņemot vērā minēto, kā arī izdarītā noziedzīgā nodarījuma aiz neuzmanības raksturu, radīto kaitējumu četru personu veselībai bez invaliditātes vai citām smagām sekām pēc iegūto traumu izārstēšanas, apsūdzētās /pers. A/ personību, kuras novērtējumu tiesa jau norādīja spriedumā, atbildību ietekmējošos apstākļus, tiesa konstatē pamatu pārliecības iegūšanai, ka turpmāk apsūdzētā neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesa atzīst par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta pirmās, otrās, trešās daļas nosacījumus pie soda noteikšanas /pers. A/ un brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku.

Tiesa nolemj šajā spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā notiesātā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus, kurus papildus uzlikt ar spriedumu nav nepieciešams. Šādu pienākumu obligāta izpilde izriet no Latvijas Sodu izpildes kodeksa devītās sadaļas „Nosacīti notiesāto uzraudzība" 30.nodaļas „Nosacīti notiesātā uzraudzības noteikumi" 153.panta. Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmajā daļā uzskaitītie pienākumi atbilstoši minētā panta trešās daļas noteikumiem nosacīti notiesātajām personām ir obligāti līdz ar pārbaudes termiņa sākumu. Minētais izriet no Krimināllikuma 55.panta otrās daļas noteikumiem par nosacījumiem, kuru ievērošanas un izpildes gadījumā tiesa nolemj sodu neizpildīt.

Pārbaudes laika apmēru tiesa atzīst par nosakāmu tādā pašā apmērā, kādā tiek noteikts brīvības atņemšanas sods, ņemot vērā laiku, kas jau pagājis no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža. Notiesājot nosacīti ar pārbaudes laiku par noziedzīga nodarījuma aiz neuzmanības izdarīšanu, tiesas ieskatā papildus uzlikt vēl pienākumus ar spriedumu nav nepieciešams, ņemot vērā apsūdzētās personības raksturojumu un to, ka līdzīga satura pienākums ir starp obligātajiem pienākumiem Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 4.punktā. Tiesa atzīst par pietiekamu pārbaudes laikā /pers. A/ pakļaut tikai obligātajiem nosacīti notiesātas personas pienākumiem, kas izriet no Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas.

<u>Kaitējuma kompensācijas.</u>

Pirmstiesas procesā cietušās /pers. B/ kā nepilngadīgas personas interesēs kaitējuma kompensāciju par sāpēm un fiziskām ciešanām 5500 Ls apmērā pieteica viņas pārstāve – māte /pers. CE/.

Iztiesāšanā cietusī /pers. B/ kā pilngadīga persona pati pieteica kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām 5500 Ls jeb 7825,79 EUR apmērā, uzskatot, ka no apdrošinātāja saņemtā atlīdzība no šīs summas nav atskaitāma, jo esot pārāk daudz cietusi.

No apdrošinātāja /pers. B/ saņēmusi nemateriālo zaudējumu atlīdzību 400 Ls jeb 569,15 EUR apmērā (lietas 2.sējuma 44.lapa) un materiālo zaudējumu atlīdzību kopā 120 Ls jeb 170,74 EUR (lietas 2.sējuma 43., 45.lapa). Kaitējuma pamatojums atreferēts pie cietušās /pers. B/ liecībām šajā spriedumā.

/pers. F/ pirmstiesas procesā bija pieteikusi kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 47,52 Ls jeb 67,61 EUR un par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām 200 Ls jeb 284,57 EUR apmērā, kuru uzturēja iztiesāšanā.

Cietusī /pers. F/ pie apdrošinātāja nav vērsusies.

Morālo kaitējumu cietusī /pers. F/ pamatoja ar to, ka iegūtā plēstā brūce pieres labajā pusē joprojām ir saglabājusies un šis apstāklis rada cietušajai dziļus pārdzīvojumus.

/pers. E/ atsauca pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas savu pirmstiesas procesā pieteikto kaitējuma kompensāciju 8 Ls apmērā par ārstnieciskajiem izdevumiem.

/pers. CF/ bija pieteicis pirmstiesas procesā kaitējuma kompensāciju par materiālajiem zaudējumiem 676 Ls, kuri saistīti ar ārstēšanos, un par morālo aizskārumu 300 Ls. Ņemot vērā apdrošinātāja izmaksātās atlīdzības (lietas 2.sējuma 33.-40.lapa), /pers. D/ uzskatīja, ka kaitējums ir atlīdzināts un atsauca pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Cietušo /pers. E/ un /pers. D/ kaitējuma kompensāciju atsaukumi atbilst Kriminālprocesa likuma 351.panta piektajā daļā nostiprinātajām cietušo tiesībām atsaukt kaitējuma kompensāciju, tādējādi tiesai izlemjamas cietušo /pers. B/ un /pers. F/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas.

Izvērtējot lietā abu cietušo pieteikto kaitējuma kompensāciju apmēru, turpmāk sprieduma tekstā tiks atspoguļoti uz cietušo pieteikumiem attiecinātie tiesas motīvi pieteikumu pamatotības konstatēšanai un arī apmēra noteikšanas kritēriji un pamatprincipi.

Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, kura izdarīšanā ar šo spriedumu par vainīgu tiek atzīta /pers. A/, ietverts Krimināllikuma XXI nodaļā „Noziedzīgi nodarījumi pret satiksmes drošību". Minētās Krimināllikuma nodaļas vispārējais apdraudējuma objekts ir sabiedriskās drošības intereses dažāda veida transportlīdzekļu kustības drošības un ekspluatācijas jomā, kam tiešais papildu objekts var būt personas dzīvība un veselība, fizisku un juridisku personu mantiskās intereses. Krimināllikuma 260.panta otrās daļas dispozīcija ir blanketā dispozīcija, kas neapraksta noziedzīga nodarījuma visas objektīvās pazīmes, bet norāda uz citu normatīvo aktu, kur tās paredzētas, t.i., šajā izskatāmajā gadījumā atsauce ir konstatētiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Virkni jautājumu, kas saistās ar ceļu satiksmi, reglamentē arī citi normatīvie akti, kuri jāņem vērā, izskatot lietas par šajā Krimināllikuma nodaļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ievērojot judikatūru Latvijā.

Ceļu satiksmes negadījumos cietušo trešo personu, kas ir jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kurai ceļu satiksmes negadījuma dēļ ir nodarīti zaudējumi un pienākas apdrošināšanas atlīdzība, intereses un tiesiskās attiecības starp transportlīdzekļu īpašniekiem, tiesīgajiem lietotājiem un apdrošinātājiem sakarā ar transportlīdzekļu īpašnieku un tiesīgo lietotāju civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu reglamentē Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums (turpmāk sprieduma tekstā **saīsināti OCTA likums**).

Iepriekš minētais par reglamentācijas objektu ir OCTA likuma mērķis, kurš noteikts 2.pantā. Turklāt minētā OCTA likuma būtība un jēga, kura izriet no OCTA likuma 3.panta, ir tā, ka obligātās apdrošināšanas objekts ir transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība (saīsināti – īpašnieka civiltiesiskā atbildība) par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai un īpašnieka civiltiesiskā atbildība ir obligāti apdrošināma par katru ceļu satiksmē lietoto transportlīdzekli, un tas kopumā nozīmē, **ka nodarītais zaudējums ir apdrošināts** un, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, zaudējumu segšana ir iespējama OCTA likuma kārtībā, un konkrētu zaudējumu atlīdzināšanas pienākums ar minēto likumu uzlikts apdrošinātājam.

OCTA likuma 15.panta pirmā daļa paredz apdrošinātāja atlīdzināmo zaudējumu maksimālās robežas jeb limitu un otrā daļa noteic, ka zaudējumus, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar OCTA likumu vai kuri pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu, trešā persona ir tiesīga pieprasīt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. No minētā arī nepārprotami izriet, ka ceļu satiksmes negadījumā cietušajiem ir tiesības uz zaudējumu atlīdzību ne tikai OCTA likuma kārtībā.

Saskaņā ar OCTA likuma 19.pantu ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie zaudējumi iedalās materiālos zaudējumos un nemateriālos zaudējumos.

Ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie **materiālie zaudējumi** ir zaudējumi sakarā ar ārstēšanu, pārejošu darbnespēju, darbspēju zaudējumu, nāvi – OCTA likuma 19.panta pirmā daļa, bet turpmākajās likuma normās definēti šie zaudējumi.

Senāta 2007.gada 2.augusta lēmumā lietā SKK-401/2007 ir izteikts viedoklis, ka, **nosakot morālā kaitējuma apmēru, tiesai ir jāņem vērā apdrošinātāja izmaksātā vai iespējamā apdrošināšanas atlīdzība,** kas atbilst arī cita Senāta lēmuma būtībai lietā SKK-181/2008, kur Senāts ir sniedzis precīzāku un detalizētāku pamatojumu morālā kaitējuma noteikšanai.

Iztiesāšanā apsūdzētā /pers. A/ iesniedza saņemto informāciju no apdrošinātāja AS „If P&C Insurance" par zaudējumu atlīdzību cietušajai /pers. B/ (lietas 2.sējuma 43.-45.lapa).

No apdrošinātāja informācijas secināms, ka /pers. B/ saņēmusi apdrošināšanas atlīdzību par ārstēšanās izdevumiem 120 Ls jeb 170,75 EUR apmērā, nemateriālos zaudējumus par cietušās personas sāpēm un garīgām ciešanām fiziskas traumas dēļ 400 Ls jeb 569,15 EUR apmērā.

OCTA likuma izpratnē ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie **nemateriālie zaudējumi** (nemantiskais kaitējums) ir zaudējumi, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām sakarā ar cietušās personas fizisku traumu, cietušās personas sakropļojumu, invaliditāti, apgādnieka, apgādājamā vai laulātā nāvi, apgādnieka, apgādājamā vai laulātā 1.grupas invaliditāti – 19.panta otrā daļa. Savukārt 19.panta trešā daļa noteic, ka apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabinets.

/pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma laikā šo kārtību regulēja Ministru kabineta 2005.gada 17.maija noteikumi Nr.331 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem" (turpmāk - MK noteikumi Nr.331), kuri noteica apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā par ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām cietušās personas fiziskas traumas un citu gadījumu dēļ. MK noteikumi Nr.331 ierobežoja cietušo personu tiesības saņemt OCTA likuma 15.panta pirmajā daļā paredzētos atlīdzības apmērus, tomēr vienmēr iespējama strīdu risināšana par zaudējumu atlīdzību civiltiesiskā kārtībā.

Sprieduma taisīšanas laikā spēkā no 2014.gada 11.jūlija ir Ministru kabineta noteikumi Nr.340 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem nemateriālajiem zaudējumiem" (MK noteikumi Nr.340), kuru ietvaros paredzētas būtiski lielāka apmēra atlīdzības par nemateriālajiem zaudējumiem.

Senāta 2007.gada 2.augusta lēmumā lietā SKK-401/2007 izteikts viedoklis, ka, **nosakot morālā kaitējuma apmēru, tiesai ir jāņem vērā apdrošinātāja izmaksātā vai iespējamā apdrošināšanas atlīdzība, lai arī cietušajam nav pienākums vērsties pie apdrošinātāja.** Šāds viedoklis atbilst virknei citu Senāta lēmumu būtībai, piemēram, Senāta 2008.gada 29.oktobra lēmums lietā Nr.SKK-586/08; 2009.gada 29.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-65/2009; 2009.gada 3.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-308/2009; 2011.gada 29.augusta lēmums lietā Nr.SKK-296/2011, tostarp 2008.gada 28.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKK-181/2008 būtībai, kur Senāts sniedza precīzāku un detalizētāku pamatojumu morālā kaitējuma noteikšanai.

Prasība ņemt vērā izmaksāto, aprēķināto vai iespējamo apdrošināšanas atlīdzību pamatojas ar Eiropas

konvencijās par kompensācijas piešķiršanu vardarbīgu noziegumu upuriem 9.pantā noteikto. Lai izvairītos no divkāršas kompensācijas, valsts vai attiecīgā iestāde var atskaitīt no piešķirtās kompensācijas vai atprasīt no personas, kam izmaksājama kompensācija, jebkuru naudas līdzekļu summu, kas saistībā ar ievainojumu vai nāvi saņemta no vainīgās personas, sociālās nodrošināšanas vai apdrošināšanas vai no jebkura avota.

Šāds princips jāievēro arī citos noziedzīgos nodarījumos, kuros vainas forma neuzmanība un tiek risināti kompensācijas jautājumi.

Senāta 2008.gada 28.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKK-181/2008 **tēzes**: no Krimināllikuma 260.panta dispozīcijas izriet noziedzīgā nodarījuma divi objekti. Šis noziegums apdraud ne vien satiksmes drošību, kas ir uzskatāms par šā noziedzīgā nodarījuma tiešo objektu, bet arī cilvēka dzīvību un veselību, kas ir šā noziedzīgā nodarījuma otrs objekts. Tāpēc, lemjot jautājumu par radītā kaitējuma atlīdzināšanu, **ir piemērojams Civillikuma 1635.pants**, kas dod tiesības cietušajam prasīt morālā kaitējuma atlīdzināšanu no personas, kura ar noziedzīgo nodarījumu to radījusi; 2.tēze: ņemot vērā tikai un vienīgi OCTA likumu un MK 2005.gada 17.maija noteikumus Nr.331, cietusī persona pēc Krimināllikuma 260.panta tiktu ierobežota ar normatīvajos aktos noteiktiem kaitējuma kompensācijas apmēriem, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu, pirmkārt, ar pirmo daļu, kurā likums nosaka kompensāciju kā gandarījumu par morālo kaitējumu, un otrkārt, ar trešo daļu, kas paredz cietušā tiesības nepiekrist kompensācijas apmēriem, ja uzskata, ka ar to nav atlīdzināts viss radītais kaitējums. Lietā, kurā pieņemts minētais Senāta lēmums un atreferētās tēzes, Senāta ieskatā tiesas bija ievērojušas Civillikuma 1635.panta nosacījumus, ka atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smaguma sekas.

Tiesas vērtējumā Senāta 2008.gada 28.aprīļa lēmumā lietā SKK-181/2008 ir konstatējama vēl kāda svarīga atziņa par morālo kaitējumu, t.i., **morālais kaitējums viena notikuma, precīzāk konkrētas cietušās personas gadījumā ir vienots veselums.** Šāda atziņa, kura apstiprina viedokli par morālo kaitējumu kā vienotu veselumu, judikatūrā rodama arī citā kontekstā, kad vienas personas nāves dēļ par cietušajiem atzītas vairākas personas. Senāts 2013.gada 18.decembra lēmumā lietā Nr.SKK-514/2013 izteica judikatūrā vērā ņemamu atziņu, ja ir vairāki cietušie, vispirms jālemj, vai jānosaka kompensācija par morālo aizskārumu un jānosaka tās apmērs, un tikai tad jālemj kādās daļās un kuram no cietušajiem atlīdzība pienākas.

Turklāt no Senāta lēmuma lietā SKK-181/2008 izriet, ka apdrošinātājam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par nemateriālajiem zaudējumiem, jo Senāta izskatītajā lietā cietusī persona bija saņēmusi apdrošināšanas atlīdzību, kuras apmērs rēķināts, ņemot vērā MK noteikumus Nr.331, bet cietušās personas ieskatā nekompensēja visu viņai nodarīto fizisko sāpju un ciešanu rezultātā radīto kaitējumu, kuru viņa novērtēja naudas izteiksmē jeb materiālā aspektā, tāpēc kaitējuma kompensācija tika pieprasīta un risināta kriminālprocesa ietvaros. Senāts ar šo lēmumu akcentējis likumā noteikto, ka cietušajam **ir tiesības nepiekrist** noteiktajam kompensējamajam apmēram, cita starpā tas izriet arī no OCTA likuma 15.panta otrās daļas, 39.panta sestās daļas. Nepiekrītot noteiktajam atlīdzināmo vai atlīdzināto zaudējumu vai kompensācijas apmēram, izriet cietušā tiesība prasīt katrā konkrētā lietā morālā kaitējuma atlīdzību arī kriminālprocesa ietvaros. Turklāt, nepiekrītot kriminālprocesā tiesas noteiktajam kaitējuma kompensācijas apmēram, pastāv vēl arī cietušā tiesība prasīt radītā kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Tas noteikts Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajā daļā, uz kuru ir atsauce Senāta 2.tēzē un motivācija Senāta lēmumā.

Kaitējuma kompensāciju pamatotības un apmēra noteikšanā šajā spriedumā tiesa ņem vērā šos pamatprincipus, kas izteikti minētajos un arī citos līdzīgos nolēmumos judikatūrā, kā arī tiesa ņem vērā akcentētās vadlīnijas, kritērijus, ieteikumus, kuri izteikti Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta Judikatūras nodaļas 2010/2011 apkopojumā **„Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā"** (Dr.jur.prof. V.Liholaja).

Tiesa pievienojas Senāta 2008.gada 28.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKK-181/2008 paustajam ieskatam, ka **ar katru noziedzīgu nodarījumu personai tiek nodarīts arī morāls kaitējums. Tas ir saistīts ar morālo gandarījumu, proti, kad par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vainīgā persona saņem likumā paredzēto sodu.**

Vai personai ir tiesības uz materiālu atlīdzinājumu, kompensējot morālo kaitējumu, ir vērtējams jautājums katrā konkrētā kriminālprocesā.

Lai konstatētu cietušās personas tiesības uz materiālu atlīdzinājumu, nepieciešams konstatēt cēloņsakarību starp noziedzīgajām darbībām, to smagumu un radušos morālo kaitējumu, **proti, vai nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas saņemt materiālo atlīdzību.**

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa noteic, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesības cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Savukārt Civillikuma 1635.panta otrā daļa noteic, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Civillikuma 1635.panta trešā daļa noteic, ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Tiesas ieskatā šajā izskatāmajā lietā un vispār nepastāv strīds, ka Krimināllikuma 260.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu rezultātā, tātad arī /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, kas atbilst Civillikuma 1635.pantā norādītajai neatļautajai darbībai, kura izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums aiz neuzmanības un cēloniski ir ietekmējis četru cietušo personu veselību, vienmēr tiek nodarīts morālais kaitējums.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta noteikumiem tāda rakstura neatļautas darbības, t.i., noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas rezultātā nodarīts morālais kaitējums cietušajam **nav jāpierāda**, bet atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteiktajam **jānorāda** pieprasītās kompensācijas **apmērs**, **kas tiesai jāizvērtē, un tiesai jānosaka** kaitējuma kompensācijas apmērs naudas izteiksmē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantā izvirzītajām prasībām.

Šajā lietā uz morālā kaitējuma esamību norāda arī OCTA likuma 19.panta otrās daļas 1.punkts – abu cietušo fiziskas traumas esamība, kas ir konstatētie miesas bojājumi, kurus /pers. B/ un /pers. F/ guva apsūdzētās /pers. A/ izraisītajā ceļu satiksmes negadījumā, un to iegūšanas cēloņsakarība tiek atzīta par pierādītu ar šo spriedumu izvirzītās apsūdzības apjomā.

Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas un/vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisku labumu aizskārumu.

Fiziskas ciešanas jeb sāpes tiek saistītas ar ķermeņa sāpēm, ko izraisa vardarbības pielietošana, dažāda veida fiziskas traumas, ievainojumi u.tml., un kas izpaužas kā negatīvas fiziskas sajūtas un citi slimīgi simptomi. Uz šo morālā kaitējuma elementu ir jāattiecina arī tās fiziskās ciešanas jeb sāpes, ko cietušais izjūt iegūto traumu un ievainojumu seku novēršanas

procesā, atveseļošanās un rehabilitācijas gaitā. Uz šādu izpratnes apjomu norādīts 2010/2011 apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" (Dr.jur.prof. V.Liholaja).

Garīgas ciešanas tiek saistītas ar psiholoģisku diskomfortu un dažādām negatīvām emocijām, kas var izpausties kā bailes, pazemojums, kauns, dusmas, riebums, zaudējuma sajūta un skumjas, citas negatīvas emocijas vai nelabvēlīgs psiholoģiskais stāvoklis, vai arī kā nopietnākas sekas – neirozes vai citas neirotiskas reakcijas, kuras, ņemot vērā to raksturu un dziļumu, var tikt vērtētas jau arī kā psihiskas traumas. Fizisks un arī psihiskas dabas kaitējums – miesas bojājumi, sakropļošana, psihiskas dabas traucējumi – pakļaujas pierādīšanai ar medicīnisko dokumentu, dažādu ekspertīžu palīdzību. Uz šādu izpratnes apjomu norādīts 2010/2011 apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" (Dr.jur.prof. V.Liholaja).

Ceļu satiksmes negadījumu lietās ar cietušajiem, tostarp šajā kriminālprocesā tas pēc būtības tiek konstatēts izvirzītās apsūdzības apjomā ar faktiem par konkrētas smaguma pakāpes miesas bojājumiem, kuri konstatēti cietušajām /pers. B/ un /pers. F/. Viennozīmīgi miesas bojājumi ir kaitējums cietušās personas veselībai un rada fiziskas sāpes un garīgas ciešanas, kuras veido morālā kaitējuma pamatu šo kategoriju lietās. Turklāt, jēdzienus – „morāls aizskārums jeb garīgas ciešanas" un „fiziskas ciešanas" – ir jānorobežo, uz ko ir norādījis arī Senāts 2009.gada 16.jūnija lēmumā lietā Nr.SKK-307/09 ar akcentu uz to, ka Kriminālprocesa likumā fiziskas ciešanas ir īpaši izceltas no morālā aizskāruma (kaitējuma).

Kriminālprocesā kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikto, un kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata atbilstoši minētā panta otrajā daļā noteiktajam.

Vienlaikus jāatzīmē, ka tiesas nosakāmā kaitējuma kompensācija nav uzskatāma par sodu Krimināllikuma 35.panta izpratnē, bet tā ir mantisko jautājumu risināšana Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmo daļu kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā 1) radīto mantisko zaudējumu apmēru; 2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; 5) psihiskas traumas.

Šie visi minētie motīvi, pamatprincipi un Kriminālprocesa likumā noteiktais kopumā tiek attiecināts uz šajā lietā cietušo /pers. B/ un /pers. F/ pieteikto kaitējuma kompensāciju pamatotības novērtējumu, kā arī tiesu prakses apkopojuma vadlīnijas un citi kritēriji izmantoti kompensācijas apmēra noteikšanai šajā spriedumā.

Fakts, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cietušās /pers. B/ un /pers. F/ ieguva miesas bojājumus, atbilstoši spriedumā minētajam ir neapstrīdams morālā kaitējuma esamības pamats jeb kaitējumu veidojošais elements. Miesas bojājumi radīja fiziskas ciešanas, kuras nenoliedzami un viennozīmīgi saistītas ar garīgām ciešanām jeb pārdzīvojumiem kā morālas dabas aizskārumu.

Tiesu praksē nav precīzu instrumentu, lai noteiktu šāda aizskāruma izraisīto ciešanu apjomu un to pārvērstu naudas izteiksmē, jo cilvēka sāpes un iekšējos pārdzīvojumus izmērīt nevar, tomēr likums uzliek tiesai pienākumu lemt, kādā apmērā naudas izteiksmē nosakāma samaksa, kura saskaņā ar likumā definēto dotu gandarījumu par morālo aizskārumu jeb sāpēm un ciešanām.

Šajā lietā tiesai pienākums lemt, kādā apmērā kompensēt fiziskās un garīgās ciešanas cietušajām /pers. B/ un /pers. F/ negadījumā iegūto miesas bojājumu dēļ, kuru iegūšanā tiesa konstatē tiešu cēloņsakarību ar /pers. A/ neuzmanības dēļ izraisīto ceļu satiksmes negadījumu.

Ņemot vērā šajā jautājumā izpratni kopumā, tiesas ieskatā jāakcentē, ka naudas izteiksmē nosakāmā samaksa kriminālprocesā **nav un nevar būt** noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušo /pers. B/ un /pers. F/ veselības vērtējums šajā lietā. Izpratne, kura izpaužas iztiesāšanā izteiktajos debašu runu pamatojumos, ir samērā nepietiekama un virspusēja ar to, ka šāda rakstura lietās tiesu noteiktās kaitējuma kompensācijas nereti uztver un traktē kā vērtējumu cilvēka dzīvībai, ja ceļu satiksmes negadījuma sekas ir letālas, vai traktē kā cilvēka veselības vērtējumu.

Nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru jeb samaksu naudas izteiksmē, ar tās apmēru netiek samērota cilvēka dzīvība vai veselība, jo tas vispār nav iespējams. Kā jau minēts spriedumā, cilvēka iekšējos pārdzīvojumus un fiziskas sāpes un ciešanas faktiski izmērīt nevar. **Turklāt morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu**, uz ko norādīja Senāts 2010.gada 4.februāra lēmumā lietā Nr.SKK-8/2010.

Ņemot vērā šo precīzo instrumentu neesamību, lai izmērītu cilvēka iekšējos pārdzīvojumus un noteiktu ciešanu apjomu un to pārvērstu naudas izteiksmē, novērtējumam un izpratnes apjomam tiesa izmantoja tiesību teorētiķes Dr.jur.prof. V.Liholajas pētījuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" 18.3.tēzi par morālā aizskāruma dziļuma un publiskuma vērtējumā izmantojamajiem kritērijiem no juridiskās literatūras avotiem.

Pētījumā profesore norādījusi juridiskajā literatūrā izdalītās piecas pakāpes morālā aizskāruma dziļumam jeb garīgām ciešanām, ņemot vērā šo ciešanu raksturu: 1) vieglas ciešanas – īslaicīgas, bez paliekošām sekām; 2) vidēja smaguma ciešanas – raksturojas ar ietekmi uz indivīda psihisko un fizisko labklājību; 3) smagas ciešanas – raksturojas ar simptomātiku, kuras novēršanai nepieciešama profesionāla iejaukšanās; 4) sevišķi smagas ciešanas – noved pie personības transformācijas (psihiskas saslimšanas); 5) ciešanas, kuras izraisa pilnīgu personas sabrukumu – pēdējos divos gadījumos izvērtējams jautājums par cietušā gūto psihisko traumu (18.3.tēze 2010/2011 apkopojums „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā").

Ņemot vērā šādus kritērijus un lietā objektīvi konstatētos apstākļus, cietušās /pers. B/ morālā aizskāruma dziļumu tiesa novērtē kā pamatu **vidēja smaguma** garīgām ciešanām, ņemot vērā iegūto fizisko traumu jeb miesas bojājumu smagumu. Ceļu satiksmes negadījumā /pers. B/ iegūtie miesas bojājumi bija bīstami cietušās dzīvības interesēm.

Fiziskās ciešanas jeb sāpes nenoliedzami ir tieši un cieši saistītas ar garīgām ciešanām jeb morālo aizskārumu, ko fizisko sāpju procesi izraisa un rada psiholoģisko diskomfortu un dažādas negatīvas emocijas, tostarp dusmas, atkarības sajūtas no aprūpētājiem, agrākās labsajūtas, komforta, fiziskā veseluma traumējuma izjūtas.

Izvērtējot cietušās /pers. B/ pieteikto kaitējumu par morālo aizskārumu, kurš pamatots ar cietušās fiziskajām ciešanām, lai noteiktu kompensāciju naudas izteiksmē, primāri par atskaites punktu tiek ņemti miesas bojājumi, to tiesmedicīniskais kritērijs smaguma pakāpes aspektā, kas secināms no eksperta atzinuma, iegūto traumu un ievainojumu seku novēršanas procesa raksturs un tā novērtējums, ārstnieciskās manipulācijas un fiziskās ciešanas jeb sāpes to gaitā, atveseļošanās procesā un rehabilitācijas laikā, cik tas ir izsecināms no tiesas vērtēšanā esošajiem dokumentiem šajā apjomā.

Negatīvās emocijas un psiholoģiskais diskomforts kā fizisku ciešanu radītas vidēji smagas garīgas ciešanas jeb morālais aizskārums tiesas ieskatā izriet no cietušajai /pers. B/ konstatēto miesas bojājumu tiesmedicīniskā kritērija, kas ir smagi miesas bojājumi un bīstami dzīvībai un pakļaujas pierādīšanai.

Pierādījums vidēji smagam fizisku ciešanu raksturam kā vidēji smagu garīgo ciešanu pamatam (morālais kaitējums) ir eksperta atzinums Nr.155 (lietas 1.sējuma 109.-112.lapa), ar kuru konstatēti smagie un dzīvībai bīstamie miesas bojājumi kā politrauma, kā arī cietušās vispārējais smagais stāvoklis tūlīt pēc negadījuma.

Smagu un dzīvībai bīstamu miesas bojājumu pakāpe pati par sevi ne vienmēr dod pamatu atzīt garīgās un fiziskās ciešanas kā smagas.

Cietušās /pers. B/ gadījumā politrauma, kuras ietvaros tika konstatēts galvas sasitums ar labās puses deniņu, paura un spārnu kaula lūzumu, galvas smadzeņu kontūzija ar smadzeņu tūsku, ir tomēr mazāk smaga, salīdzinot ar politraumu, kuras rezultātā cietušajām personām jāveic kaut vai viena, bet bieži vien vairākas operācijas, veicot galvaskausa trepanāciju, lai likvidētu smadzeņu tūsku. Politraumu raksturs un to izraisītās sekas mēdz būt samērā atšķirīgas, piemēram, galvas smadzeņu kontūzijas sekas plānprātība un smagākā invaliditātes grupa, vai politraumas ietvaros ķermeņa sasitums ar muguras traumu un paralīzi kā sekām u.tml.

Ņemot vērā minēto un eksperta atzinumā Nr.155 fiksētos datus par iegūto miesas bojājumu seku novēršanas procesa raksturu, ārstnieciskajām manipulācijām, tiesa secina, ka /pers. B/ traumu ārstēšanas un atveseļošanās process bija pietiekami ātrs, mazāk sāpīgs un veiksmīgs, pielietojot konservatīvu terapiju, t.i., ārstnieciskās manipulācijas nebija saistītas ar operāciju veikšanu un aprobežojās ar 14 stacionārā pavadītām dienām.

Cietušās /pers. B/ liecinātais iztiesāšanā, ka CSNg iegūto traumu sekas ir rokas, ceļa, galvas un muguras sāpes un ar to saistītās rehabilitējošās procedūras (osteopāts, ārstnieciskās masāžas, peldēšana), atbilst vidēji smagām fiziskām un garīgām ciešanām, ņemot vērā, ka bija arī ķermeņa sasitums.

Cietušās liecinātais par redzes pasliktināšanos tiesas vērtējumā nav pietiekams, lai šo apgalvojumu vērtētu kā CSNg sekas. Redzes pasliktināšanos saistīt ar CSNg iegūtajiem miesas bojājumiem iespējams tikai tad, ja šādam faktam ir objektīvi pierādījumi, t.i., tiesu medicīniska ekspertīze, kurā speciālisti ar attiecīgām zināšanām tiesu medicīnā šādu faktu un tā cēlonisko sakaru konstatētu. Tiesas vērtēšanai nav iesniegti šādi pierādījumi.

Negatīvās emocijas un psiholoģiskais un fiziskais diskomforts kā fizisku ciešanu radītas vidēji smagas garīgas ciešanas pēc CSNg saskatāmas cietušās /pers. B/ apgalvojumā, ka 12.klasē nevarēja piedalīties nevienā aktivitātē: sporta nodarbībās, tautas dejās.

Tiesas vērtējumā nedaudz pārspīlēti ir cietušās apgalvojumi, ka joprojām nevar piedalīties sportiskās aktivitātēs, jo tiesas rīcībā nav iesniegts medicīnas speciālista slēdziens par kādiem /pers. B/ fiziskās veselības un aktivitāšu ierobežojumiem kā joprojām esošām sekām. Turklāt cietusī /pers. B/ liecināja, ka vispār veselība ir uzlabojusies.

Savukārt, ņemot vērā spriedumā norādītos kritērijus un lietā objektīvi konstatētos apstākļus, cietušās /pers. F/ morālā aizskāruma dziļumu tiesa novērtē kā pamatu **vieglām** garīgām ciešanām, ņemot vērā iegūto fizisko traumu jeb miesas bojājumu smagumu.

Ceļu satiksmes negadījumā /pers. F/ ieguva vieglus miesas bojājumus ar īslaicīgu veselības traucējumu. Šo faktu pierāda eksperta atzinums Nr.153 (lietas 1.sējuma 130.-133.lapa).

Izvērtējot cietušās /pers. F/ pieteikto kaitējumu par morālo aizskārumu, kurš pamatots ar cietušās garīgajām ciešanām, lai noteiktu kompensāciju naudas izteiksmē, primāri par atskaites punktu tiek ņemti miesas bojājumi, to tiesmedicīniskais kritērijs smaguma pakāpes aspektā, kas secināms no eksperta atzinuma, iegūto traumu un ievainojumu seku novēršanas procesa raksturs un tā novērtējums, ārstnieciskās manipulācijas un fiziskās ciešanas jeb sāpes to gaitā, atveseļošanās procesā un rehabilitācijas laikā, cik tas ir izsecināms no tiesas vērtēšanā esošajiem dokumentiem šajā apjomā.

/pers. F/ ceļu satiksmes negadījuma rezultātā ieguva vieglas pakāpes miesas bojājumu, kas ir mazāk kaitīgāko miesas bojājumu tiesmedicīniskais kritērijs.

Ņemot vērā eksperta atzinumā Nr.153 fiksētos datus par iegūto miesas bojājumu seku novēršanas procesa raksturu, ārstnieciskajām manipulācijām, tiesa secina, ka traumu ārstēšanas un atveseļošanās process /pers. F/ nebija sarežģīts, vispārējais stāvoklis bija apmierinošs, tika veikta brūces sašūšana ar 15 atsevišķām šuvēm, kuras izņemtas 11.dienā pēc negadījuma.

/pers. F/ iztiesāšanā liecināja, ka morālais kaitējums pamatots ar ceļu satiksmes negadījumā iegūto plēsto brūci pierē, jo saglabājusies rēta, kuras mazināšanai nepieciešamas procedūras. Šis apstāklis rada cietušajai pārdzīvojumus.

Ņemot vērā minēto un garīgo un fizisko ciešanu vērtējumam izmantotos kritērijus, tiesa konstatē cietušajai /pers. F/ vieglas garīgas un fiziskas ciešanas kā morālā kaitējuma pamatu. Nenoliedzami, ka rētas pēdu esamība rada emocionāli negatīvus pārdzīvojumus jaunai sievietei. Vienlaikus jāatzīst, ka eksperta atzinumā nav konstatēta operatīvas iejaukšanās (kosmētiska operācija) nepieciešamība rētas likvidēšanai. Minētais dod pamatu uzskatīt, ka brūces pēdu raksturs atbilst nenozīmīgam kosmētiskam defektam, jo uz iztiesāšanas laiku vizuāli rētojums nav uzkrītošs vai izskatu kropļojošs.

Izvērtējot abu cietušo /pers. B/ un /pers. F/ pieteikto kaitējuma kompensāciju un lemjot par nosakāmo apmēru, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 2.punktu tiesa ņem vērā, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums tiek klasificēts kā mazāk smags noziegums, kurā vainas forma ir neuzmanība.

Paliekoši sakropļojumi, darbspēju zudums un morālā aizskāruma publiskums un psihiskas traumas netiek konstatētas cietušajām /pers. B/ un /pers. F/ kā morālo kaitējumu veidojošie elementi, kuri ietekmētu kompensācijas apmēru.

Vērtējot lietā pieteiktās kaitējuma kompensācijas un to, kādā apmērā tās nosakāmas, tiesa nevar ignorēt visus notikuma apstākļus, tostarp arī tādus, kas, iespējams, nav patīkami cietušajām personām. Tiesas pienākums saglabāt objektivitāti pret jebkuru procesā iesaistīto personu neatkarīgi no to procesuālā statusa un izspriest lietu taisnīgi.

Tiesa jau norādīja spriedumā, ka lietas iztiesāšanā ņem vērā judikatūrā nostiprināto viedokli Senāta 2012.gada 18.septembra lēmumā lietā Nr.SKK-406/2012, proti, nodarījuma smagums un raksturs ietver sevī arī cietušā rīcību notikumā, un tiesas tiesības konstatēt arī citu personu, tostarp cietušā prettiesisko rīcību, kas var ietekmēt vainīgā apsūdzētā sodu un kaitējuma kompensācijas apmēru.

Iztiesāšanā pārbaudītie un novērtētie pierādījumi, kuri pilnībā atreferēti šajā spriedumā, ārpus saprātīgām šaubām deva pamatu tiesai secināt, ka abas cietušās /pers. B/ un /pers. F/ ignorēja CSN 32.punkta prasības lietot drošības jostu transportlīdzeklī.

Tiesiski nav pamata izdarīt kādus secinājumus par to, kā piesprādzēšanās būtu ietekmējusi miesas bojājumu raksturu un attiecīgi ietekmētu seku smagumu jeb raksturu šajā negadījumā, jo nav tādu zinātniski pamatotu pētījumu.

Tiesa jau norādīja spriedumā, ka cietušo nepiesprādzēšanās nav sadursmes jeb ceļu satiksmes negadījuma iemesls no tehniskā viedokļa, jo veiktais pētījums autotehniskajā ekspertīzē noteica CSNg iemeslu no tehniskā viedokļa, pamatojoties uz kuru kopsakarā ar citiem pierādījumiem šajā lietā ārpus saprātīgām šaubām tiesa izdarīja secinājumu par apsūdzētās vainīgumu izvirzītajā apsūdzībā. Piesprādzēšanās nevar novērst vai kā citādi ietekmēt apsūdzētās /pers. A/ neuzmanību sadursmes tehniskā izraisīšanā, tādējādi nevar apgalvot, ka cietušajām pilnīgi nav tiesību prasīt atlīdzību kaitējuma kompensācijas ietvaros šajā krimināprocesā.

Taču drošības jostu lietošana, kura nostiprināta kā obligāta prasība CSN, piedaloties ceļu satiksmē kā pasažieriem transportlīdzeklī, prezumējama

kā vispārējs drošības garants, kura neievērošana izraisa cietušo /pers. B/ un /pers. F/ morālu līdzatbildību par negadījumā iegūtajiem miesas bojājumiem.

Turklāt tiesas vērtējumā abas cietušās apzināti pakļāva sevi riskam, braukdamas transportlīdzeklī, kura vadītājam nav likumā noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šāds fakts abām cietušajām bija zināms.

Nolūkā taisnīgi noregulēt krimināltiesiskās attiecības, kurās kaitējuma kompensācija ir tikai viens no attiecību noregulējuma elementiem, šajā kriminālprocesā tiesas konstatētais pārkāpums, kuru pieļāva cietušās kopsakarā ar tiesas konstatēto /pers. E/ prettiesisko rīcību, tika ņemts vērā, lemjot par sodu apsūdzētajai, un jāņem vērā, lemjot par nosakāmo kaitējuma kompensāciju apmēru.

Vienlaikus tiesa uzsver, ka tiesas konstatētais cietušo pārkāpums, kurš nav ceļu satiksmes negadījuma iemesls no tehniskā redzes viedokļa, neatbrīvo apsūdzēto /pers. A/ ne no atbildības, ne no pienākuma kompensēt radīto kaitējumu, kādu to novērtē un nosaka tiesa kaitējuma kompensācijas ietvaros.

Turpmāk spriedumā par to, kādā apmērā nosakāms naudas izteiksmē tiesas izvērtētais, konstatētais morālais aizskārums un fiziskās ciešanas kā vienots veselums nemantiskā kaitējuma kompensēšanai cietušajām /pers. B/ un /pers. F/.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā procesā šā nemantiskā zaudējuma apmēra noteikšanai naudas izteiksmē, t.i., par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām, izvērtējot cietušo pieteikumus, ir izmantojami, **bet tikai samērošanas aspektā,** kritēriji no likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem", kas noteic, ka fiziskai personai ir tiesības saņemt valsts kompensāciju *par vardarbīga* noziedzīga nodarījuma rezultātā radīto morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām vai mantisko zaudējumu.

Minētajā likumā noteikts, ka valsts kompensācijas maksimālais apmērs 2014.gadā ir Latvijas Republikā noteiktās 5 minimālās mēnešalgas (1600 EUR). Turklāt izmaksājamās kompensācijas apmēru aprēķina, ņemot vērā minimālās mēnešalgas apmēru, kāds noteikts brīdī, kad persona atzīta par cietušo. Valsts kompensāciju vardarbīgo jeb tīšu noziedzīgu nodarījumu gadījumā izmaksā 100 procentu apmērā, ja sekas ir cietušās personas nāve.

Saskaņā ar likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 7.panta otrās daļas 2.punktu, ja cietušajam nodarīti *smagi miesas bojājumi tīša nozieguma rezultātā*, valsts kompensācija ir paredzēta 70% apmērā no maksimālās kompensācijas, t.i., 5 minimālās mēnešalgas, kas iztiesāšanas brīdī ir 320 EUR, un pilns valsts kompensācijas apmērs tādā gadījumā (tīšā noziegumā) būtu 1600 EUR, bet 70 procenti no šā apmēra, ja cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi, 2014.gadā atbilst 1120 EUR.

Līdz 2014.gada 1.janvārim maksimālais apmērs bija 4 minimālās mēnešalgas, bet vēl iepriekš – 3 minimālās algas, no kurām attiecīgi 70 procenti 2013.gadā – 560 Ls (796,81 EUR) un 2012.gadā un agrāk – 420 Ls (597,61 EUR). Turklāt par viegla miesas bojājuma nodarīšanu tīšā noziedzīgā nodarījumā cietušajām personām valsts kompensācija nav paredzēta.

Jāatzīmē, ka pirmajā likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" redakcijā, t.i., tā pieņemšanas 18.05.2006. un spēkā stāšanās laikā 20.06.2006. bija paredzēts maksimālais kompensācijas apmērs 10 minimālo mēnešalgu apmērā, lai gan tā arī nekad kopš likuma darbības šāds pilns kompensācijas apmērs nebija izmaksāts ar turpmāk pieņemtiem grozījumiem šajā likumā.

Ņemot vērā, ka **valsts vienmēr ir noteikusi minimālos apmērus** tāpat kā minimālās algas apmēru un tamlīdzīgi, tiesas ieskatā saskaņā ar likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" noteikumiem valsts izmaksājamā kompensācija, kura ir piesaistīta valstī noteiktajai minimālajai algai, var tikt ņemta kā kritērijs, bet **tikai salīdzināšanai,** izvērtējot katrā konkrētā gadījumā cietušā paša noteikto vērtējumu naudas izteiksmē un izmantojot piesaisti valstī noteiktajai minimālajai algai.

Tiesa viennozīmīgi uzskata un prezumē to, ka valsts kompensācija ir minimāls apmērs un tikai daļa no tās kompensācijas, kas cietušajam pienākas par aizskārumu, un saņemta valsts kompensācija neliedz un neierobežo cietušā tiesības savas fiziskās ciešanas un ar tām saistīto morālo aizskārumu novērtēt lielākā apmērā naudas izteiksmē kriminālprocesā.

Tiesa izmanto minētā likuma kompensāciju apmēru tikai salīdzināšanai, **lai papildus pamatotu šajā lietā ar citu vainas formu noteiktās** kompensācijas apmēra atbilstību un samērību.

Lemjot par kompensācijas apmēru, tiesa izvērtēja arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta Judikatūras nodaļas 2010/2011 apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" (Dr.jur.prof. V.Liholaja) **ieteiktās morālā kaitējuma novērtējuma summas** par atsevišķiem noziedzīgiem nodarījumiem virs speciālajos likumos paredzētajām summām, ņemot vērā tiesu praksi un **samērojamību**.

Par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ja sekas ir smagi miesas bojājumi, minētajā tiesu prakses apkopojumā ieteiktās morālā kaitējuma robežas varētu būt no 2000 Ls jeb 2845,74 EUR līdz 5000 Ls jeb 7114,36 EUR.

Savukārt, ja sekas ir viegli vai vidēji smagi miesas bojājumi, tiesu prakses apkopojumā ieteiktās morālā kaitējuma robežas varētu būt līdz 2000 Ls jeb 2845,74 EUR.

Minētais apkopojums jeb ieteikumi vienveidīgas tiesu prakses veidošanai par nosakāmo morālā kaitējuma kompensācijas apmēru nav tiesām saistoši, taču tie ir izstrādāti, ievērojot Kriminālprocesa likuma 352.panta nosacījumus un tiesu praksi, uz ko vairākkārt norādīts Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta lēmumos, piemēram, 2012.gada 18.septembra lēmums lietā Nr.SKK-406/2012, kur cita starpā norādīts, ka, lemjot par kaitējuma kompensācijas apmēru, **jāievēro samērīguma princips**.

Turklāt kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā cietušajām tiesa vērtēja arī apsūdzētās mantisko stāvokli. Minētie apstākļi nav vienīgais noteicošais vai izšķirošais motīvs, bet papildu fakultatīvs kritērijs samērīgas un arī taisnīgas atlīdzības apmēra noteikšanai.

Materiālās atlīdzības apmēra noteikšanā nevar prevalēt tikai cietušo personu tiesības un intereses, tiesas pienākums un arī tiesība ir izvērtēt un pamatot nosakāmās un piedzenamās kompensācijas apmēru, novērtējot maksimāli visus konstatētos apstākļus minētā jautājuma izlemšanā, tostarp arī apsūdzētā mantisko stāvokli.

Tiesa uzskata, ka papildus ir jāvērtē minētie apstākļi, lemjot par nosakāmo atlīdzības apmēru kriminālprocesā, jo kompensācijas maksātājam zināmā veidā sevi jāuztur darbspējīgā stāvoklī, lai samaksātu tiesas noteikto kompensāciju cietušā labā, pretējā gadījumā nesamērīgi aprēķini paliek tikai dokumentos un nekāds gandarījums cietušajam ar nesamērīgu, no valsts reālā dzīves līmeņa, ekonomiskās situācijas un minimālās mēnešalgas apmēra atrautu vai pārspīlētu kompensācijas apmēru netiks panākts.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētās apgādībā ir mazgadīgs bērns (lietas 2.sējuma 30.lapa) un /pers. A/ bija bērna kopšanas atvaļinājumā no 2012.gada 23.aprīļa līdz 2013.gada 22.oktobrim (lietas 2.sējuma 31.-32.lapa).

Ņemot vērā šajā spriedumā izanalizētos morālā kaitējuma noteikšanas kritērijus kopsakarā, nepiešķirot nevienam no kritērijiem lielāku svaru kā citiem morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā, tiesa atzīst, ka nemantiskā kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, kuras tiesa konstatēja un novērtēja šajā spriedumā kā vidēji smagas garīgas un fiziskas ciešanas un kuras radušās apsūdzētās /pers. A/ neuzmanīgās rīcības rezultātā, **cietušajai /pers. B/ ir samērojama** ar materiālo atlīdzību 2276,59 EUR apmērā jeb 1600 Ls, kas noziedzīgā nodarījuma laikā atbilda astoņām minimālajām mēnešalgām valstī.

Tiesas noteiktais morālā kaitējuma apmērs naudas izteiksmē 2276,59 EUR (1600 Ls) apmērā /pers. B/ ir nedaudz mazāk (par divām minimālajām mēnešalgām noziedzīgā nodarījuma laikā) par vienotas tiesu prakses ieteikumos minēto minimālo robežu (2000 Ls jeb 2845,74 EUR), jo tiesa ņēma vērā cietušās rīcību, nepiesprādzējoties ar drošības jostu, kas ir CSN pārkāpums, un cietušās /pers. B/ līdzatbildību par apzinātu sevis pakļaušanu riskam, braucot transportlīdzeklī, kura vadītājam nav likumā noteiktā kārtībā iegūtu tiesību.

Tiesas ieskatā, ja tīšā noziegumā valsts kompensācija par smagu, dzīvībai bīstamu miesas bojājumu nodarīšanu 2014.gadā bija 1120 EUR (70 procenti no 5 minimālajām mēnešalgām), ko tiesa novērtē kā minimālu atlīdzinājumu, tad **noziedzīgā nodarījumā aiz neuzmanības,** respektējot arī citus tiesas secinājumus par šā iztiesātā noziedzīgā nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, tostarp cietušās pārkāpumu un līdzatbildību sava kaitējuma iegūšanā, **tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 2276,59 EUR apmērā**, kas nedaudz vairāk kā divas reizes lielāka par salīdzināšanai izraudzīto 1120 EUR valsts kompensāciju smagākā noziegumā, bet ar salīdzināmām sekām, **ir pamats vērtēt kā taisnīgu un samērīgu atlīdzību naudas izteiksmē** šajā kriminālprocesā cietušajai /pers. B/.

Ar šo salīdzinājumu tiesa papildus pamato noteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēra samērojamību.

Tiesa uzskata, ka cietušajai izlemtais nosakāmās kaitējuma kompensācijas apmērs 2276,59 EUR ir samērojams ar cietušās garīgajām ciešanām un pārdzīvojumiem, ņemot vērā šajā spriedumā izklāstītos argumentus un kritērijus morālā aizskāruma izvērtēšanā, un adekvāts radītajam nemantiskajam kaitējumam, kādu to konstatēja un novērtēja tiesa šajā spriedumā, apmērs naudas izteiksmē ir saprātīgs un taisnīgs, izvērtējot kopsakarā maksimāli visus iespējamos salīdzināmos, samērojamos un ietekmējošos apstākļus un kritērijus šā atlīdzības apmēra noteikšanā, nepiešķirot nevienam no kritērijiem lielāku svaru kā citiem.

Nenosakot kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām cietušās /pers. B/ **prasītajā 5500 Ls jeb 7825,79 EUR apmērā, bet mazākā 2276,59 EUR apmērā, tiesa atstāj cietušajai tiesības** neapmierinātajā kaitējuma pieteikuma daļā risināt un prasīt kaitējuma atlīdzību Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Lemjot par piedzenamās kompensācijas apmēru cietušajai /pers. B/, tiesa ņem vērā apdrošinātāja izmaksāto atlīdzību 400 Ls jeb 569,15 EUR apmērā, ko veido apdrošinātāja kompensācija par cietušās sāpēm un garīgām ciešanām fiziskas traumas dēļ.

Minētās atlīdzības apmēru tiesa **atskaita** no kriminālprocesā noteiktās kaitējuma kompensācijas apmēra kā vienota veseluma 2276,59 EUR apmērā (šajā spriedumā noteiktais nemantiskais kaitējums naudas izteiksmē). Tiesa ir ievērojusi prasību ņemt vērā izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību, lai izvairītos no divkāršas kompensācijas.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, no tiesas noteiktās kaitējuma kompensācijas 2276,59 EUR apmērā **nekompensēto daļu 1707,44 EUR** (viens tūkstotis septiņi simti septiņi *euro* un 44 centi) apmērā /pers. B/ **labā jāpiedzen** no /pers. A/, kura tiek atzīsta par vainīgu ar šo spriedumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, ar kuru nodarīts tiesas konstatētais un naudas izteiksmē novērtētais kaitējums.

Ņemot vērā šajā spriedumā izanalizētos morālā kaitējuma noteikšanas kritērijus kopsakarā, nepiešķirot nevienam no kritērijiem lielāku svaru kā citiem morālā kaitējuma kompensācijas apmēra noteikšanā, tiesa atzīst, ka nemantiskā kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, kuras tiesa konstatēja un novērtēja šajā spriedumā kā vieglas garīgas un fiziskas ciešanas un kuras radušās apsūdzētās /pers. A/ neuzmanīgās rīcības rezultātā, **cietušajai /pers. F/ ir samērojama** ar materiālo atlīdzību 284,57 EUR apmērā jeb 200 Ls, kas noziedzīgā nodarījuma laikā atbilda vienai minimālajai mēnešalgai valstī.

Šādā apmērā tā būs taisnīga kompensācija, ņemot vērā arī cietušās pieļauto pārkāpumu un līdzatbildību analogi kā norādīts par cietušo /pers. B/. Cietušās /pers. F/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru par morālo aizskārumu tiesa nesamazina, jo tas ir pieteikts faktiski pieticīgā un minimālā, bet taisnīgā apmērā, t.i., vienas minimālās mēnešalgas apmērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, tādējādi mazākā apmērā kompensāciju noteikt nav pamata.

/pers. F/ mantiskā kaitējuma kompensāciju 47,52 Ls jeb 67,61 EUR apmērā kā atlīdzināmu labprātīgi atzina apsūdzētā /pers. A/. Tiesa nolemj šādā apmērā noteikt mantiskā zaudējuma kompensāciju, tādējādi cietušajai /pers. F/ tiek noteikta kaitējuma kompensācija 352,18 EUR apmērā, ko veido kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 67,61 EUR un par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām 284,57 EUR.

Par nemateriālajiem zaudējumiem, t.i., par garīgām un fiziskām ciešanām /pers. F/ nav vērsusies pie apdrošinātāja, līdz ar ko apdrošināšanas atlīdzība cietušajai nav izmaksāta. Respektējot judikatūrā nostiprinātos principus, kuri minēti šajā spriedumā, tiesa ņem vērā iespējamo apdrošinātāja atlīdzību par nemateriālajiem zaudējumiem, kas ir cietušās personas sāpes un garīgās ciešanas fiziskas traumas dēļ. /pers. F/ fiziskā trauma bija viegli miesas bojājumi ar īslaicīgu veselības traucējumu. Uz noziedzīgā nodarījuma laiku iespējamā apdrošinātāja atlīdzība par šādu fizisko traumu bija paredzēta 20-50 Ls jeb 28,46-71,14 EUR apmērā.

Lemjot par piedzenamās kompensācijas apmēru cietušajai /pers. F/, tiesa ņem vērā iespējamo apdrošinātāja minimālo atlīdzību 20 Ls jeb 28,46 EUR apmērā.

Minētās iespējamās atlīdzības apmēru 28,46 EUR tiesa **atskaita** no kriminālprocesā noteiktās kaitējuma kompensācijas apmēra kā vienota veseluma 352,18 EUR apmērā (šajā spriedumā noteiktais mantiskais un nemantiskais kaitējums naudas izteiksmē). Tiesa ir ievērojusi prasību ņemt vērā iespējamo apdrošināšanas atlīdzību, lai izvairītos no divkāršas kompensācijas.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, no tiesas noteiktās kaitējuma kompensācijas 352,18 EUR apmērā **nekompensēto daļu 323,72 EUR** (trīs simti divdesmit trīs *euro* un 72 centi) apmērā /pers. F/ **labā jāpiedzen** no /pers. A/, kura tiek atzīsta par vainīgu ar šo spriedumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, ar kuru nodarīts tiesas konstatētais un naudas izteiksmē novērtētais kaitējums.

Nepiedzītajā apmērā 28,46 EUR (divdesmit astoņi *euro* un 46 centi) tiesa atstāj cietušajai /pers. F/ tiesības saņemt šo atlīdzību Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā paredzētajā kārtībā.

Dokumenti.

Dokumenta kopiju CD formātā ar fotogrāfijām no ceļu satiksmes negadījuma vietas, kura nosūtīta tiesai kopā ar krimināllietas materiāliem lietiskā pierādījuma statusā, pēc sprieduma stāšanās spēkā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 135.panta otrajai daļai kā dokumenta kopiju turpināt glabāt kopā ar lietas materiāliem.

Drošības līdzeklis.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ bija piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā. Drošības līdzekļa turpmākai saglabāšanai nav pamata. Tiesa nolemj to atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.-524., 527., 528.panta pirmo, otro daļu, 529., 530.panta pirmo, otro daļu

tiesa nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kura bija spēkā līdz 01.04.2013.) **un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo, otro, trešo daļu noteikto brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

/pers. A/ drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta otro daļu un deklarētās dzīves vietas adresi (/adrese/) /pers. A/ kā nosacīti notiesātās **pārraudzību uzdot** Valsts probācijas dienesta **Ogres** teritoriālajai struktūrvienībai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu /pers. A/ kā nosacīti notiesātajai **10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ir pienākums** ierasties un reģistrēties Valsts probācijas dienesta Ogres teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgas iela 14, Ogre).

/pers. B/ kaitējuma kompensāciju noteikt 2276,59 EUR (divi tūkstoši divi simti septiņdesmit seši *euro* un 59 centi) **apmērā par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām,** bet pārējā pieteiktās kaitējuma kompensācijas daļā kompensējamo apmēru **nenoteikt**, atstājot cietušajai tiesības pierādīt un prasīt kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

No tiesas noteiktās kaitējuma kompensācijas /pers. B/ labā piedzīt 1707,44 EUR (viens tūkstotis septiņi simti septiņi *euro* 44 centi) **no /pers. A/.**

Nepiedzītajā apmērā 569,15 EUR (pieci simti sešdesmit deviņi *euro* un 15 centi) **cietusī /pers. B/ saņēmusi atlīdzību Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā paredzētajā kārtībā** (smagi miesas bojājumi kā politrauma).

/pers. F/ kaitējuma kompensāciju noteikt 352,18 EUR (trīs simti piecdesmit divi *euro* un 18 centi) **apmērā, ko veido kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 67,61 EUR** (sešdesmit septiņi *euro* un 61 cents) **un par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām 284,57 EUR** (divi simti astoņdesmit četri *euro* un 57 centi).

No tiesas noteiktās kaitējuma kompensācijas /pers. F/ labā piedzīt 323,72 EUR (trīs simti divdesmit trīs *euro* un 72 centi) **no /pers. A/.**

Nepiedzītajā apmērā 28,46 EUR (divdesmit astoņi *euro* un 46 centi) **tiesa atstāj cietušajai /pers. F/ tiesības saņemt šo atlīdzību Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā paredzētajā kārtībā** (viegli miesas bojājumi ar veselības traucējumu).

Dokumenta kopiju CD formātā ar fotogrāfijām no ceļu satiksmes negadījuma vietas, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt glabāt kopā ar lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2014.gada 19.novembris.

Pilna sprieduma pieejamības dienas grozītais datums – 2015.gada 11.maijs.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Kusiņa

PILNA SPRIEDUMA
NORAKSTS PAREIZS
Ogres rajona tiesas tiesnese Z.Kusiņa
Ogrē 11.05.2015.